

WŁADYSŁAW GOMUŁKA

JÓZEF CYRANKIEWICZ

EDWARD GIEREK

BOLESŁAW JASZCZUK

STEFAN JĘDRYCHOWSKI

ZENON KLISZKO

STANISŁAW KOCIOŁEK

WŁADYSŁAW KRUCZEK

IGNACY LOGA-SOWIŃSKI

MARIAN SPYCHALSKI

RYSZARD STRZELECKI

JÓZEF TEJCHMA

Zdjęcia zastępców członków Biura Politycznego i pozostałych sekretarzy KC PZPR — publikujemy na str. 2.

Członkowie Biura Politycznego

POZNAN
PONIEDZIAŁEK
18
LISTOPADA
1968

Wydanie A
Nr 274 (7700)
Rok wyd. XXIV
Cena 50 gr

V Zjazd PZPR zakończył obrady

Władysław Gomułka I sekretarzem KC PZPR

W sobotę, 16 bm. po 6 pracowitych dniach obrad zakończył się V Zjazd PZPR. Uczestniczyło w nim ponad 1700 delegatów oraz przedstawiciele partii komunistycznych i robotniczych z 40 krajów.

W toku 5-dniowej dyskusji zabierało głos 86 delegatów reprezentujących wszystkie rejony kraju, środowiska społeczne i zawodowe. Omówiono węzłowe problemy ideowe, polityczne, gospodarczo-społeczne i kulturalne kraju. Owocem partyjnej, szerokiej dyskusji jest przyjęta w ostat-

nim dniu obrad uchwała, wytyczająca kierunki działania partii w dziedzinie rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, demokracji socjalistycznej oraz oświaty i kultury, precyzująca stanowisko PZPR wobec aktualnych problemów międzynarodowego ruchu robotniczego oraz sytuacji politycznej w świecie. Uchwała podkreśla, iż naczelnym zadaniem w dalszym rozwijaniu socjalistycznego budownictwa i demokracji socjalistycznej jest umacnianie kierowniczej roli Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

W ostatnim dniu obrad Zjazd uchwalił zmiany w statucie PZPR. Zreferował je w imieniu Komisji Statutowej, członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR — Ryszard Strzelecki.

Następnie członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR Bolesław Jaszczuk przedstawił wyniki prac komisji powołanej dla przygotowania uchwały V Zjazdu PZPR. Delegacji przy jej uchwale jednogłośnie.

W dalszym toku posiedzenia delegacji dokonali wyboru Komisji Odwoławczej V Zjazdu PZPR. W jej skład weszli: kierownik Wydziału Organizacyjnego KC PZPR — Edward Babiuch, I sekretarz Komitetu Warszawskiego PZPR Józef Kępa, adiunkt Akademii Medycznej w Gdańsku Barbara Krupa, kierownik Biura Spraw Kadrowych KC PZPR — Stefan Misiaszek, I sekretarz KW PZPR w Opolu — Marian Miśkiewicz, wiceprezes Rady Ministrów — Zenon Nowak, szef GZP WP wiceminister obrony narodowej — gen. dyw. Józef Urbanowicz i I sekretarz KW PZPR w Szczecinie — Antoni Walaszek.

Z kolei zabrał głos przewodniczący Komisji Skrutacyjnej — Jerzy Gawrysiak, który przedstawił wyniki wyborów 91 członków Komitetu Centralnego PZPR, 91 zastępców członków KC oraz 29 członków Centralnej Komisji Rewizyjnej.

W czasie przerwy w obradach Zjazdu odbyło się pierwsze posiedzenie nowo wybranej Komisji Centralnego, na którym dokonano wyboru 12 członków Biura Politycznego KC i 4 ich zastępców, wyłoniono 9-osobowy sekretariat KC oraz 36-osobową Centralną Komisję Kontroli Partyjnej.

Na długo przed rozpoczęciem ostatniego posiedzenia V Zjazdu PZPR Sala Kongresowa PKiN zaczęła wypełniać się delegatami. Zajęte też zostały wszystkie miejsca, przeznaczono dla gości krajowych i zagranicznych oraz dla przedsta-

wicieli pracy. Nastrój na sali podniosły, uroczysty.

Tuż przed godziną 12.00 wchodzą na salę, witani długo

Dokończenie na str. 2

Goście V Zjazdu opuścili Warszawę

W sobotę i w niedzielę opuścili Polskę, udając się do swoich krajów, delegacje partii komunistycznych i robotniczych, które uczestniczyły w obradach V Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Odjeżdżających serdecznie żegnali członkowie kierownictwa PZPR.

Dzisiaj sesja w sprawie narady partii komunistycznych

Jak swego czasu informowaliśmy, podczas poprzedniej sesji komisji i grupy roboczej do spraw przygotowania międzynarodowej narady partii komunistycznych i robotniczych, która obradowała w Budapeszcie od 27 września do 1 października 1968 r., postanowiono zwołać następną sesję komisji przygotowawczej na dzień 17 listopada br.

W niedzielę specjalnym samolotem odlecieli z Warszawy do Budapesztu goście V Zjazdu PZPR — przedstawiciele kilkunastu partii komunistycznych i robotniczych, którzy udali się do stolicy Węgier na zapowiedzianą na dzisiaj sesję komisji przygotowawczej i grupy roboczej do spraw międzynarodowej narady partii komunistycznych i robotniczych.

W Pradze zakończyło się plenium KC KPCz

Agencja CTK opublikowała tekst komunikatu o plenarnym posiedzeniu Komitetu Centralnego KPCz, które odbyło się w dniach 14—17 listopada w Pradze.

I sekretarz KC KPCz, A. Dubczek przedstawił uczestnikom plenum projekty poszczególnych uchwał oraz uzasadnił zalecenia prezydium KC w sprawie tych projektów.

Członkowie Komitetu Centralnego większością głosów postanowili zaaprobować przedstawione projekty drogi głosowania. Absolutną większością głosów Komitet Centralny KPCz zaaprobował projekt uchwały plenum KC o odroczeniu terminu zwołania nadzwyczajnego XIV Zjazdu KPCz. Plenum zobowiązało prezydium by w roku 1969 wysunęło propozycję w sprawie zwołania nadzwyczajnego zjazdu.

Plenum KC KPCz zatwierdziło następnie przytaczającą większość głosów projekt postanowienia o roli biura KC KPCz d/s kierowania pracą partyjną w okręgach czeskich oraz uchwale o utworzeniu biura Centralnej Komisji Kontrolnej i Rewizyjnej d/s działalności kontrolnej i rewizyjnej w okręgach czeskich i zatwierdziło zasady jego działalności. Członkowie Komitetu Centralnego KPCz zatwierdzili z kolei uchwałę plenum KC z 16 listopada. Wszystkie punkty tej uchwały zostały zaaprobowane ogromną większością głosów członków Komitetu Centralnego. Plenum jednomyślnie zatwier-

Dokończenie na str. 2

Członkowie Komitetu Centralnego PZPR

Władysław GOMUŁKA, Edward BABIUCH, Kazimierz BARCIKOWSKI, Marian BEDNARCZYK, Tadeusz BIAŁKOWSKI, Franciszek BLINOWSKI, Bronisław CIULA, Józef CYRANKIEWICZ, Józef CZESAK, Józef DECHNIK, Czesław DOMAGAŁA, Tadeusz GEDE, Edward GIEREK, Bronisław GÓZDZ, Zdzisław GRUDZIEN, Henryk JABLONSKI, Mieczysław JAGIELSKI, Witold JAROSIŃSKI, Piotr JAROSZEWICZ, Wojciech JARUZELSKI, Bolesław JASZCZUK, Stefan JĘDRYCHOWSKI, Stefan JĘDRYSZCZAK, Henryk KAMINIAK, Stanisław KANIA, Zdzisław KAPIŃSKI, Józef KĘPA, Adam KIELBASA, Zenon KLISZKO, Stanisław KOCIOŁEK, Grzegorz KORCZYŃSKI, Stanisław KOWALCZYK, Władysław KOZDRA, Edmund KRAWIEC, Wincenty KRAŚKO, Stanisław KRÓLIK, Władysław KRUCZEK, Adam KRUCZKOWSKI, Barbara KRUPA, Józef KULEZA, Ignacy LOGA-SOWIŃSKI, Arkadiusz ŁASZEWICZ, Jerzy ŁUKASZEWICZ, Henryk ŁUKASZEWSKI, Józef MAJCHRAK, Stefan MISIASZEK, Marian MIŚKIEWICZ, Jan MITREGA, Mieczysław MOCZAR, Stanisław MOJAKOWSKI, Lucjan MOTYKA, Ryszard MOTYKA, Zenon

NOWAK, Stefan OLSZOWSKI, Józef PAJESTKA, Władysław PILATOWSKI, Jan PTASIŃSKI, Jerzy PUTRAMENT, Bolesław RUMIŃSKI, Tadeusz SĄDŁO, Jerzy SIEMIANOWSKI, Antoni SKWAREK, Józefa SOWIŃSKA, Józef SPYCHALSKI, Marian SPYCHALSKI, Irena SROCZYŃSKA, Roman STACHON, Wacław STANISZEWSKI, Artur STAREWICZ, Ryszard STRZELECKI, Henryk SZAFRAŃSKI, Franciszek SZLACHCIC, Jan SZYDLAK, Eugeniusz SZYR, Jan ŚLĘZAK, Kazimierz SWIĄŁA, Józef TEJCHMA, Stanisław TOMASZEWSKI, Mieczysław TOMKOWSKI, Franciszek WACHOWICZ, Tadeusz WACHOWSKI, Antoni WALASZEK, Maria WALCZAK, Franciszek WANIOLKA, Andrzej WERBLAN, Tadeusz WIECZOREK, Stanisław WRÓŃSKI, Zenon WRÓBLEWSKI, Władysław ZAŚTAWNY, Jerzy ZIĘTEK, Zdzisław ZANDAROWSKI.

(Listy zastępców członków KC, członków Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej i Centralnej Komisji Rewizyjnej — publikujemy na str. 2)

Następny numer
„Głosu” ukaże się
jutro

Zastępcy członków Biura Politycznego

MIECZYSLAW JAGIELSKI

PIOTR JAROSZEWICZ

MIECZYSLAW MOCZAR

JAN SZYDLAK

Sekretarze KC PZPR

STEFAN OLSZOWSKI

ARTUR STAREWICZ

Życiorysy

Poniżej drukujemy życiorysy nowych członków Biura Politycznego, nowego zastępcy członka Biura Politycznego i nowego sekretarza KC PZPR.

CZŁONEK BIURA POLITYCZNEGO KC PZPR

STANISŁAW KOCIOŁEK

Urodzony w Warszawie w 1933 roku w rodzinie inteligencji pracującej. Z zawodu nauczyciel, był m. in. kierownikiem Szkoły Podstawowej w Piotrkowie pow. Łódź. Ukończył wyższe studia na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Warszawskiego.

Po okresie pracy w szkolnictwie pełnił w latach 1954 — 1958 odpowiedzialne funkcje w Zarządzie Dzielnicowym ZMP i w Komitecie Uczelnianym na Uniwersytecie Warszawskim. W 1958 r. został I sekretarzem Komitetu Warszawskiego ZMS. Od 1960 r. do 1963 r. był sekretarzem Komitetu Centralnego ZMS.

W 1963 r. Stanisław Kociołek wybrany został I sekretarzem Komitetu Dzielnicowego PZPR w Gdańsku. Na IV Zjeździe PZPR Stanisław Kociołek został wybrany zastępcą członka Komitetu Centralnego, zaś na II Plenum KC dookończony w skład członków KC PZPR.

W grudniu 1967 r. wybrany został I sekretarzem Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Gdańsku.

Na IV Zjeździe PZPR Stanisław Kociołek został wybrany zastępcą członka Komitetu Centralnego, zaś na II Plenum KC dookończony w skład członków KC PZPR.

Posel na Sejm PRL.

CZŁONEK BIURA POLITYCZNEGO KC PZPR

WŁADYSŁAW KRUCZEK

Władysław Kruczek urodzony w 1910 roku w rodzinie robotnika kolejowego w Rzeszowie od najmłodszych lat związany jest z ruchem rewolucyjnym. Od 1929 r. członek KZMP, a następnie KPP. Za swoją działalność w szeregach partii komunistycznej, głównie na Rzeszowszczyźnie, był kilkakrotnie aresztowany przez władze sanacyjne. W 1934 r. skazany został na 3,5 roku więzienia. Po odbyciu kary ponownie wraca do nielegalnej działalności rewolucyjnej.

kiem KC. Od 1964 r. od IV Zjazdu PZPR jest sekretarzem Komitetu Centralnego. Posel na Sejm PRL.

ZASTĘPCA CZŁONKA BIURA POLITYCZNEGO SEKRETARZ KC PZPR

JAN SZYDLAK

Jan Szydłak urodził się w 1925 r. w Siemianowicach na Śląsku, w rodzinie górniczej. W okresie okupacji pracuje w hutach „Laura” i „Florian”. Po wyzwoleniu wstępuje do PPR i działa w Związku Walki Młodych m. in. jako przewodniczący Zarządu Miejskiego ZWM. W 1947 r. na konferencji wojewódzkiej PPR zostaje wybrany członkiem KW PPR, a w 1948 r. po zjednoczeniu się organizacji młodzieżowych zostaje wiceprzewodniczącym Zarządu Wojewódzkiego ZMP w Kielcach, a następnie w Szczecinie.

Po ukończeniu Szkoły Partyjnej przy KC PZPR w 1951 r. rozpoczął pracę jako kierownik Wydziału Propagandy KW PZPR w Katowicach. W 1952 r. zostaje sekretarzem KW, a w 1954 r. wybrany zostaje na sekretarza ZG ZMP, którą to funkcję piastuje do 1957 r. kiedy powołany zostaje na sekretarza KW PZPR w Katowicach. W styczniu 1960 r. zostaje I sekretarzem KW PZPR w Poznaniu.

Na III Zjeździe Partii został wybrany na zastępcę członka KC PZPR. Na IV Zjeździe Partii wybrany członkiem KC PZPR. Posel na Sejm PRL.

SEKRETARZ KC PZPR STEFAN OLSZOWSKI

Stefan Olszowski urodził się w 1931 r. w Toruniu, w rodzinie nauczycielskiej. W czasie nauki w szkole średniej był działaczem Związku Harcerstwa Polskiego, m. in. funkcję komendanta hufca w pow. Włocławek. Jednocześnie był aktywistą Związku Młodzieży Polskiej. W czasie studiów na Uniwersytecie Łódzkim działał aktywnie w Związku Młodzieży Polskiej, w Zrzeszeniu Studentów Polskich i AZS, pełnił m. in. funkcję przewodniczącego Zarządu Uczelnianego i Zarządu Okręgowego ZSP.

W latach 1954—1956 Stefan Olszowski pracował w Zarządzie Głównym ZMP, przez krótki okres był polskim przedstawicielem w Międzynarodowym Związku Studentów w Pradze.

W latach 1956—1960 przewodniczył Radzie Naczelnej Zrzeszenia Studentów Polskich i wchodził w skład Sekretariatu KC ZMS. Przez następne trzy lata pełnił funkcję sekretarza Komitetu Wojewódzkiego w Poznaniu.

W 1963 roku objął obowiązki kierownika Biura Prasy KC PZPR. Na IV Zjeździe Stefan Olszowski został wybrany członkiem KC PZPR.

Zastępcy członków KC PZPR

Edmund APOLINARSKI, Antoni BANASZAK, Bolesław BENDEK, Włodzimierz BU-CZEK, Józef BUZIŃSKI, Bolesław CHOCHA, Jan CHYLIŃSKI, Jan CZAPLA, Marian DREWNIAK, Alojzy DWORNICZAK, Marian GOTOWIEC, Eugeniusz GROCHAL, Mieczysław HEBDA, Edward HORBACZ, Janusz HRYNKIEWICZ, Tadeusz JANCZYK, Tadeusz JAROSZEWSKI, Ryszard JENDRZEJ, Franciszek KAIM, Alojzy KARKOSZKA, Edward KAZMIERCZAK, Witold KASPERSKI, Wiktor KINECKI, Jan KORCZAK, Tadeusz KOSENKO, Zbigniew KOZAKIEWICZ, Leszek KRAUZE, Stanisław KUJDA, Marian KULIŃSKI, Stanisław KUZIŃSKI, Zdzisław KURROWSKI, Józef LENART, Tadeusz LUDWIKOWSKI, Władysław MACHEJEK, Antoni MAJDZIŃSKI, Jerzy MAJEWSKI, Ludwik MAZNIKI, Eugeniusz MAZURKIEWICZ, Maria MILCZAREK, Józef NAGÓRZAŃSKI, Bogdan NALÉŻYTY, Wiesław OCIEPKA, Marian OLEWIŃSKI, Jan OSSOWSKI, Jerzy OSTRZYŻEK, Tadeusz PIE-

V Zjazd zakończył obrady

Dokończenie ze str. 1

trwałymi oklaskami, członkowie delegacji KPZR z sekretarzem generalnym KC — Leonidem Breżniewem oraz członkowie pozostałych delegacji bratnich partii komunistycznych i robotniczych. Przed zajęciem miejsca w Prezydium, Leonid Breżniew serdecznie wita się z najstarszym uczestnikiem Zjazdu, weteranem polskiego ruchu robotniczego — Alfredem Fiderkiewiczem.

Następuje chwila oczekiwania. Wreszcie zrywa się burza oklasków; obecni na sali wstają z miejsc: wchodzi Władysław Gomułka, a za nim członkowie Prezydium, zajmujący miejsca w jego pierwszym rzędzie.

Długotrwałą owacją zgrywali także uczestnicy Zjazdu Władysławowi Gomułce, kiedy zajmował miejsce na mównicy, aby wygłosić końcowe przemówienie na Zjeździe. Przemówienie Władysława Gomułki przyjmowane jest gorącymi, hucznymi oklaskami.

Burza oklasków towarzyszy słowom mówcy, kiedy dziękuję za udział w obradach delegacjom bratnich partii komunistycznych i robotniczych, a zwłaszcza kiedy szczególnie gorąco dziękuje delegacji KPZR, Leonid Breżniew serdecznie ściska dłoń.

Oklaski towarzyszą zapewnieniom, że PZPR pozostanie wierna marksizmowi-leninizmowi, leninowskim zasadom internationalizmu, orewolucyjnej jednoci obozu socjalistycznego, jednoci i solidarnoci międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego. Długotrwałą owacją uczestnicy Zjazdu wyrażają solidarność z walczącym Wietnamem, kiedy Władysław Gomułka zapewnia delegację wietnamską, że nasza partia i nasz naród wspólnie z innymi krajami socjalistycznymi nadal będą udzielać Wietnamowi poparcia i pomocy w jego sprawiedliwej walce.

Sala powstaje z miejsc, kiedy Władysław Gomułka infor-

muje Zjazd, że nowo wybrany Komitet Centralny na swym pierwszym posiedzeniu wybrał najwyższe jego organy kierownicze. W skład Biura Politycznego weszli jako członkowie towarzysze: Józef Cyrankiewicz, Edward Gierek, Władysław Gomułka, Bolesław Jaszcuk, Stefan Jędrzychowski, Zenon Kliszko, Stanisław Kociołek, Władysław Kruczek, Ignacy Loga-Sowiński, Marian Spychalski, Ryszard Strzelecki, Józef Tejchma.

Zastępcami członków Biura Politycznego zostali: Mieczysław Jagielski, Piotr Jaroszewicz, Mieczysław Moczar, Jan Szydłak.

Pierwszym sekretarzem KC PZPR został wybrany Władysław Gomułka. Po tych słowach uczestnicy V Zjazdu wśród burzy oklasków wstają z miejsc. Rozlega się tradycyjne „Sto lat”.

W skład sekretariatu KC weszli towarzysze: Władysław Gomułka, Bolesław Jaszcuk, Zenon Kliszko, Mieczysław Moczar, Stefan Olszowski, Artur Starewicz, Ryszard Strzelecki, Jan Szydłak, Józef Tejchma.

Kiedy Władysław Gomułka ogłasza V Zjazd PZPR za zamknięty, Zjazd przeobraża się w wielką manifestację. Rozlegają się potężne słowa „Międzynarodówki”, a po odśpiewaniu hymnu światowego proletariatu znowu rozlegają się rzęsiste oklaski. I sekretarz KC wysoko podnosi zaciśnięte dłoń — symbol jednoci. Sala skanduje „Wie-sław, Wie-sław”.

Powoli uczestnicy obrad opuszczają salę. Władysław Gomułka przyjmuje gratulacje od przewodniczących i członków delegacji zagranicznych partii komunistycznych i robot-

niczych oraz od swych współtowarzyszy pracy.

V Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — zakończył swoje sześciodniowe obrady.

Plenum KC KPCz

Dokończenie ze str. 1

dziło wybór G. Husaka na stanowisko I sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Słowacji.

Członek prezydium KC KPCz, J. Szpaczek, który przewodniczył w trzecim dniu obrad plenum KC, zapoznał uczestników plenum z prośbą Z. Mlynarza o zwolnienie go z wszystkich kierowniczych funkcji w Komitecie Centralnym Partii. Po zaaprobowaniu prośby ogromną większością głosów, J. Szpaczek w imieniu prezydium KC KPCz podziękował Z. Mlynarzowi za jego pracę i życzył mu sukcesów w dalszej działalności naukowej w czechosłowackiej Akademii Nauk.

Na zakończenie obrad plenum KC KPCz przedyskutowało projekt rezolucji o głównych zadaniach na najbliższy okres. Plenum uchwaliło rezolucję zatytułowaną „główne zadania partii na najbliższy okres”.

I sekretarz KC KPCz, A. Dubczek mówił w podsumowaniu o znaczeniu jednoci partii dla jednoci działania. „Rezolucja określa ramy i zadania konkretnej polityki na najbliższy okres — stwierdził mówca. Chcę jednoznacznie podkreślić, że powinna to być wspólna polityka dla wszystkich instancji, dla aparatu Komitetu Centralnego oraz całej partii. Jesteśmy jednomyślni co do tego, że nadal będziemy rozwijać podstawowe elementy pozytywne, a więc to co jest ważne w polityce postycyznowej, wolne od błędów i braków poprzedniego okresu. Na tej podstawie umacniamy kierowniczą rolę partii”.

Plenum uzupełniło skład sekretariatu, wybierając na stanowiska sekretarzy KC V. Bilaka, J. Hetsza, J. Kempeno, F. Penca i L. Sztrougała, który równocześnie został powołany w skład prezydium KC KPCz.

Plenum utworzyło komitet wykonawczy prezydium KC KPCz. W skład komitetu wchodzi: O. Czernik, A. Dubczek, E. Erhan, G. Husak, S. Sadovsky, J. Smrkovsky, L. Sztrougal i L. Svoboda.

PAP

Powitanie wielkopolskiej delegacji na V Zjazd PZPR

Z orkiestrą, kwiatami i transparentami witaliśmy w nocy sobotę na peronie dworca głównego w Poznaniu wielkopolską delegację na V Zjazd PZPR. Wyjście z peronu było dosłownie obłożone, służba porządkowa zrezygnowała z pełnienia swoich funkcji. Było to powitanie niezwykle serdeczne, radosne. Gdy wśród pierwszych wysiadających pojawił się zastępca członka Biura Politycznego KC, sekretarz KC PZPR, przewodniczący delegacji wielkopolskiej — Jan Szydłak — wzniesiono okrzyki: „Niech żyje nowe kierownictwo Komitetu Centralnego”.

Przewodniczący delegacji wielkopolskiej z-ca członka Biura Politycznego, sekretarz KC Jan Szydłak (na zdjęciu z lewej) opuszcza peron dworca.

Centralna Komisja Kontroli Partyjnej

Stanisław Bartczak, Stanisław Bartosik, Stefan Bedkowski, Paweł Błażejowski, Jan Cieślak, Janina Dziarnowska, Roman Gajler, Mieczysław Grudzień, Jan Jalożyński, Henryk Janulewicz, Stefan Karmowski, Jerzy Kalusko, Paweł Karp, Lucjan Kiewicz, Miłkołaj Kiryluk, Wacenty Kleperski, Zdzisław Krasławski, Tadeusz Kromer, Teodor Ku-

fel, Michał Kusiak, Jan Leś, Stefan Marek, Ryszard Matejowski, Stefan Misiaszek, Stanisław Mleczko, Marian Naszkowski, Franciszek Nowak, Zenon Nowak, Stefan Pagacz, Wacław Różga, Jan Szymon Rutkowski, Stanisław Spyt, Zygmunta Stępień, Julian Tokarski, Kazimierz Witaszewski, Grzegorz Wojciechowski.

Centralna Komisja Rewizyjna

Edward Adamiak, Wincenty Chelchowski, Konstanty Dąbrowski, Zofia Domaszczyńska, Lucja Demianiuk, Tadeusz Drzyk, Jan Franik, Tadeusz Galiński, Mieczysław Karaś, Jan Klecha, Henryk Koczara, Stanisław Kowalczyk, Mieczysław Krauze, Antoni Kuligowski, Dominik Lewandowski,

Adam Łopatka, Stefan Michaluk, Stanisław Nowak, Józef Okuniewski, Teodor Palimaka, Włodzimierz Rzeczek, Bolesław Różycki, Zbigniew Rudnicki, Helena Słowikowska, Eugeniusz Stawiński, Zdzisław Soluch, Stanisław Szczepara, Tadeusz Szopa, Marian Zieliński,

Delegaci Wielkopolski na peronie. Fot. (2) — H. Kamaś

Silna jednością partia będzie przewodzić narodowi w budownictwie socjalizmu

Przemówienie końcowe Władysława Gomułki na V Zjeździe PZPR

DRODZY TOWARZYSZE DELEGACI!

Obrazy V Zjazdu naszej partii dobiegły końca. Z trybuny naszego zjazdu wypowiedziało się 86 delegatów, reprezentujących wszystkie organizacje wojewódzkie, wszystkie najważniejsze dziedziny życia Polski Ludowej. Wypowiedzieli się zarówno towarzysze piastujący odpowiedzialne stanowiska partyjne i państwowe, jak i kierownicy wielkich organizacji zakładowych oraz robotnicy, rolnicy, pisarze, nauczyciele, pracownicy nauki, służby zdrowia i inni. W toku naszych obrad, nacechowanych poczuciem odpowiedzialności za sprawę socjalizmu i interesy naszej ojczyzny, dokonaliśmy oceny minionych lat i wytyczyliśmy główne cele i zadania partii na przyszłość.

Nasze stanowisko, będące syntezą doświadczeń, poglądów i dążeń całej partii, wyrażiliśmy w uchwale, która stanowi program walki i działania na dziś i na jutro. Uchwała Zjazdu, określająca naszą politykę na lata następne stanowi równocześnie podstawę dla opracowania programu wyborczego, jaki zaprezentujemy społeczeństwu w przypadających na rok przyszły wyborach do Sejmu i do rad narodowych.

Wprowadziliśmy zmiany do statutu partii, odpowiadające wymogom jej pracy organizacyjnej.

Wybraliśmy najwyższe władze partyjne — Komitet Centralny i Centralną Komisję Rewizyjną.

Obecnie zadaniem całej naszej partii, wszystkich jej instancji i organizacji, jest realizowanie w codziennej praktyce tego programu, który zjazd nasz wypracował i wyraził w swej uchwale. Przede wszystkim my, delegaci na V Zjazd partii, wybrani przez nas Komitet Centralny i instancje partyjne wszystkich szczebli musimy ten program działania uczynić własnością ogółu członków partii i przy ich pomocy własnością całego narodu. Najważniejszym bowiem warunkiem realizacji naszych planów i zadań jest głęboka nierozerwalna więź partii z klasą robotniczą, z całym ludem pracującym.

Partia nasza tylko wtedy może najlepiej wcielać w życie swoje zamierzenia, gdy jej linia polityczna znajduje aktywne poparcie klasy robotniczej, staje się linią mas pracujących, gdy jej cele stają się celami narodu, gdy jej idee i hasła są przez milionowe rzesze uznane za słuszne i pożyteczne dla kraju (oklaski) — słowem, gdy posiada zaufanie mas. Tylko wówczas potrafimy w pełni uruchomić ten ogromny potencjał woli, pracowitości, ofiarności i społecznej inicjatywy narodu i usunąć wszelkie trudności i przeszkody, jakie mogą piąć się na tej drodze.

Zaufanie mas, zaufanie klasy robotniczej i narodu nigdy nie przychodzi samo. Trzeba na nie zasłużyć. I to nie słowem, nie hasłem choćby najpiękniejszym, lecz czynem; przekuwaniem w rzeczywistość programów i uchwał partii.

Przed laty, w czasie hitlerowskiej okupacji, gdy podejmowaliśmy walkę o Polskę niepodległą i ludową, musieliśmy zdobywać z wielkim trudem, w zaciętej walce ze wszystkimi siłami reakcji poparcie mas dla naszej jedynej słusznej i dalekosiężnej linii politycznej, wskazującej narodowi niezawodną drogę do wolności.

Dzięki słuszności naszego stanowiska, dzięki bojowości i ofiarności naszych szeregów partyjnych w ciągu lat następnych zdobyliśmy poparcie większości narodu. Nasza dotychczasowa generalna linia polityczna, wypracowana przez kolejne zjazdy naszej partii po zjednoczeniu PPR i PPS — mimo popełnianych błędów i sekciarskich deformacji lat pięćdziesiątych — w ostatecznym rachunku wytrzymała próbę życia i przyniosła ogromne przełomowe osiągnięcia klasie robotniczej i narodowi polskiemu. Te właśnie osiągnięcia i trwałe zdobycze polskiego ludu pracującego zjednały naszej partii to niezbędne poparcie i zaufanie mas i uczyniły z niej wyrazicielkę dążeń i interesów klasy robotniczej i całego narodu.

Słuszność linii generalnej partii nie da się zweryfikować w ciągu krótkiego okresu czasu. Potrzeba wielu lat, zazwyczaj dziesięcioleci, aby naród mógł się przekonać, że określona koncepcja polityczna, której zawierzyl i za którą poszedł, odpowiada jego żywotnym interesom, zabezpiecza jego niezawisły byt państwowy, gwarantuje bezpieczeństwo i należyte miejsce w świecie, umożliwia stały postęp gospodarczy, kulturalny i cywilizacyjny.

Dzisiaj ogromna większość narodu polskiego posiada już głęboką przeświadczenie, że socjalistyczna, marksistowsko-leninowska polityka naszej partii spełnia te warunki, że we współczesnym świecie nie jest możliwa żadna inna polska polityka, że każda inna polityka prowadziłaby Polskę do zguby.

Zrozumienie tej prawdy musiało sobie torować drogę w świadomości narodu polskiego, przebijając się przez ciężkie zatory uprzedzeń, fałszywych teorii i legend, jakimi wsteczne i reakcyjne siły społeczne zatrwały umysły, by paraliżować wyzwolenie dążeń mas pracujących. Jeżeli dziś wokół partii klasy robotniczej skupiły się wszystkie zdrowe i patriotyczne siły narodu, ogromna jego większość — to stało się tak nie tylko dzięki wyższości systemu socjalistycznego nad kapitalistycznym, dzięki wielkiej sile moralnej socjalizmu, lecz również dlatego, że specyficzny bieg dziejów narodu polskiego, tak dawnych, jak i najnowszych, niezbicie udowodnił, że Polska wolna i niepodległa, krocząca drogą rozwoju i postępu może być tylko Polską socjalistyczną.

Polska nigdy nie wróci na stare drogi. Naród nasz wie dobrze, kto okazał się jego prawdziwym, a kto fałszywym sprzymierzeńcem wówczas, gdy morze krwi polskiej płynęło na wszystkich frontach świata.

Naród nasz zna cenę wolności. Dla Polaków, była to zawsze cena wyższa niż dla któregośkolwiek innego kraju i narodu. W ostatniej wojnie — warto przypomnieć raz jeszcze — na każdy tysiąc mieszkańców naszego kraju zginęło 220, podczas gdy we Francji — 15, w Anglii — 8, a w Stanach Zjednoczonych — 1. Straty ludzkie samej tylko stolicy Polski — Warszawy — były dwakroć wyższe niż wszystkie straty USA poniesione w II wojnie światowej. I niech się nikt na świecie nie dziwi, że tak ostro i bezwzględnie ostrzegamy przed niebezpieczeństwem rewanżizmu i militarizmu zachodnoniemieckiego, że tak stanowczo przeciwstawiamy się wszelkim próbom osłabienia jedności państw socjalistycznych. Kieruje nami zarówno troska o interesy własnego narodu, jak i zrozumienie nierozerwalnej więzi między interesami Polski a interesami socjalizmu i postępu na świecie, wierność najszczytniejszym ideałom internacjonalizmu, jakie odziedziczyliśmy po tych, którzy przez dwa stulecia na wszystkich frontach walczyli pod hasłem „Za waszą wolność i naszą!” (oklaski)

Z tych właśnie przesłanek wynika nasza niewzruszona wierność sojusznikowi ze Związkiem Radzieckim. Jesteśmy z

nim związani na dobre i na złe. (oklaski) Dwukrotnie na przestrzeni półwiecza siły zrodzone z Wielkiej Rewolucji Październikowej utorowały Polsce drogę ku niepodległości. W oparciu o sojusz ze Związkiem Radzieckim, gwarantujący nasze bezpieczeństwo i nienaruszalność granic, wszechstronnie rozwijamy nasz kraj, walczymy o utrwalenie pokoju, o zwycięstwo socjalizmu w świecie. (oklaski)

Ta przyjaźń ze Związkiem Radzieckim i wszystkimi krajami Układu Warszawskiego wytrzymała w pełni próbę życia. Znajduje w tym potwierdzenie historyczna słuszność naszej linii generalnej. Próżne są rachuby imperializmu i bezsilna jego wściekłość. Naród polski nie będzie już nigdy wymieniał monetą w międzynarodowych przetargach. (oklaski) Jest będzie i pozostanie wolnym twórcą własnych dzieł. (oklaski)

TOWARZYSZE!

Linia generalna naszej partii znalazła swoje pełne potwierdzenie w rozwoju gospodarczym Polski. Front gospodarczy stanowi decydujący front budownictwa socjalistycznego. U-

chwala wytyczająca kierunki działania partii w dziedzinie rozwoju ekonomicznego kraju na lata najbliższe i na dalszą metę, ustalając generalne proporcje wzrostu ekonomicznego kładzie nacisk na konieczność dalszej intensyfikacji gospodarki narodowej, na nieodzowną potrzebę ulepszenia metod planowania i zarządzania na rosnącą rolę nauki, jako niezmiennie ważnego czynnika postępu technicznego i ogólnego rozwoju. Mamy wszystkie dane po temu, aby nasze zamierzenia w dziedzinie wszechstronnego rozwoju gospodarczego i wzrostu dochodu narodowego, a zatem i w dziedzinie wzrostu spożycia i systematycznej poprawy warunków materialnych, socjalnych i kulturalnych mas pracujących w pełni zrealizować.

Wielkie niewykorzystane dotąd w pełni rezerwy wzrostu ekonomicznego naszego kraju, a także innych mniejszych krajów członkowskich Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej tkwią w socjalistycznym międzynarodowym podziale pracy.

Na naszym zjeździe, w referacie Komitetu Centralnego, w dyskusji i w uchwale zjazdu nie rozwinęliśmy szerzej tego niezmierznie doniosłego problemu z tej prostej przyczyny, że jego systematyczne rozwiązywanie zależy nie tylko od partyjnego i państwowego kierownictwa naszego kraju, lecz także od wszystkich krajów członkowskich RWPG. Jestem zdania i wiele okoliczności przemawia za tym, że w ciągu najbliższych lat wszystkie kraje członkowskie RWPG powinny dokonać głębokiego przełomu w dziedzinie wzajemnej współpracy gospodarczej, w rozwinięciu ekonomicznych procesów integracyjnych. Nasza partia przywiązuje do tego wielkie znaczenie, nie tylko gospodarcze, lecz i polityczne.

Sprawa integracji gospodarczej krajów socjalistycznych wysuwa się dziś, w dobie rewolucji naukowo — technicznej, na czoło bodajże wszystkich zadań budownictwa socjalistycznego. Jest to wezłowe zadanie, którego rozwiązanie w okresie lat nadchodzących będzie w wielkiej mierze rozstrzygnąć o dynamice i skali rozwoju naszego kraju.

Szeroko pojęta integracja gospodarcza wymaga umocnienia wielostronnych więzi ekonomicznych krajów RWPG, zwłaszcza w dziedzinie zaspokajania potrzeb surowcowych, optymalnego rozwoju poszczególnych gałęzi przemysłu oraz badań naukowych i technicznych.

Opracowanie przez zainteresowane kraje socjalistyczne wspólnego programu, określającego generalne cele i metody działania i poszczególne jego etapy na podstawie stosunków towarowo-pieniężnych otworzy przed nimi nową szeroką perspektywę dalszego dynamicznego wzrostu gospodarczego.

Integracja gospodarcza krajów socjalistycznych jest nie tylko ekonomiczną koniecznością. Nabrała ona równocześnie ogromnej wagi politycznej w obecnej fazie walki i współzawodnictwa dwóch systemów. Integracja gospodarcza krajów kapitalistycznych w zachodniej Europie, tj. w tej części świata kapitalistycznego, z którą bezpośrednio sąsiadujemy, mimo sprężeczności i trudności, mimo ostrej konkurencji między monopolistycznymi ugrupowaniami zróżnionymi z aparatami państwowymi, postępuje szybko naprzód. Lenin swą daleko wzroczną myśl przewidział ten proces, gdy pisał blisko pół wieku temu, że kapitalizm będzie dążył do „rozwoju i ożywienia się wszelkich możliwych stosunków między narodami obalenia przegródek narodowych, stworzenia międzynarodowej jedności kapitału i życia gospodarczego w ogóle, polityki, nauki itp.”. W ostatecznym rachunku ta ogólnosiłkowa, historyczna tendencja stanie się, jak to Lenin przewidywał, „jednym z najpotężniejszych motorów przekształcających kapitalizm w socjalizm”, chociaż dziś jeszcze wzmaga ona siły kapitalizmu w walce z socjalizmem.

Na gruncie pogłębiającego się procesu integracji ekonomicznej w ramach europejskiej wspólnoty gospodarczej, mimo imperialistycznych antagonizmów, posuwa się stopniowo naprzód — przy różnych zrygach — również proces integracji politycznej. I jeśli kapitał amerykański proces ten stymuluje, to nie tylko dlatego, że szerokim potokiem przenika on dziś do decydujących gałęzi gospodarki zachodnio-europejskiej, ale i dlatego, żeby

montować wspólny antykomunistyczny front i stworzyć ekonomiczną podbudowę pod agresywny pakt atlantycki. Z tych samych względów strategia, zwłaszcza USA i NRF, zdążyła do dezintegracji krajów socjalistycznych.

Socjalizm stwarza nieporównanie szersze możliwości integracji niż kapitalizm z ogromną korzyścią dla każdego z naszych krajów i dla całego obozu socjalistycznego, dla jego dynamiki, siły obronnej i jedności krajów Układu Warszawskiego.

W integracji gospodarczej tkwią olbrzymie rezerwy przyspieszenia, rozwoju Polski, podobnie jak pozostałych bratnich krajów. Również połączone wysiłki poszczególnych krajów socjalistycznych w dziedzinie badań naukowych i postępu technicznego, przyniosłyby na znacznie szerszym froncie zdynamizowanie i unowocześnienie gospodarki każdego kraju.

Nauka staje się w naszych czasach — w dobie rewolucji naukowo-technicznej — bezpośrednią siłą wytwórczą. Bez stałego rozwoju badań naukowych, bez ścisłej więzi nauki z praktyką nie sposób rozwiązać zadań budownictwa socjalistycznego.

Ustrój socjalistyczny stwarza z natury rzeczy najlepsze, najbardziej sprzyjające warunki dla rozwoju nauki i postępu techniki. Z drugiej strony dynamiczny rozwój nauki i techniki jest nieodzowny dla socjalizmu.

Zespolenie rewolucji socjalistycznej z rewolucją naukowo-techniczną uczyni nasz system niezwykłym. W tym zawiera się istota historycznej więzi socjalizmu i nauki, jedności interesów klasy robotniczej i inteligencji w walce o nowy lepszy świat, w którym zdobycze geniuszu ludzkiego nigdy nie obrócą się przeciw człowiekowi, lecz staną się potężną dźwignią postępu, rozkwitu i dobrobytu wszystkich narodów (oklaski).

TOWARZYSZE DELEGACI!

Jednym z problemów, który wypłynął w dyskusji na naszym zjeździe, była polityka kadrowa partii. Szereg głosów krytycznych i szereg postulatów w tej sprawie adresowano do kierownictwa partii, jeśli nie w sposób bezpośredni, to pośredni.

Prawidłową politykę kadrową powinny prowadzić nie tylko centralne instancje partyjne, lecz cała partia. Polityka kadrowa zaczyna się — powiedziałbym — od soltysa na wsi i od majstra w fabryce, od kierownika oddziału w zakładach i od kierownika sklepu, a kończy się na członkach rządu i na członkach kierownictwa partii. A zatem polityka kadrowa, która ma gwarantować jak najlepszą, konsekwentną i prawidłową realizację generalnej linii partii oraz jej codziennych zadań, musi być właściwie prowadzona na wszystkich szczeblach przez wszystkie instancje partyjne w zakresie odpowiadającym ich kompetencji, ich ocenie i decyzji. Każdy, kogo partia nasza wysuwa na określony posterunek, na określone stanowisko, musi ponosić odpowiedzialność za swą pracę w ustalonym zakresie.

Na pewno jest wiele racji w krytyce polityki kadrowej, jaka miała miejsce na zjeździe. Jednocześnie nie wolno i nie da się oddzielić polityki kadrowej partii od realnych osiągnięć i postępów we wszystkich dziedzinach życia społecznego. Są one dziełem ludzi — i tych, którzy je w trudzie codziennym wypracowali i tych, którzy wysilek ten organizowali i tych, którzy sprawując generalne kierownictwo wyznaczyli zadania i środki ich realizacji.

Politykę kadrową trzeba zawsze prowadzić rozsądnie a nie pochopnie, sprawiedliwie oceniając każdego człowieka i pracownika, dbać o stabilizację dobrych kadr wywiązujących się z nałożonych na nie obowiązków. Dobrze pod względem politycznym i fachowym kadry — to niezmiernie cenny kapitał partii i naszego ludowego państwa. Kadry takie nie rodzą się na kamieniu. Trzeba je troskliwie wychowywać nieraz przez długie lata. Takie podejście do kadr zakłada, że nie wolno się cofać przed zmianami, również na najbardziej odpowiedzialnych stanowiskach, jeśli wymaga tego dobro sprawy, jeśli ludzie nie nadążają za rosnącymi wymaganiami, lub zawodzą z innych przyczyn — politycznych czy moralnych.

Powinniśmy się kierować zawsze merytoryczną i sprawiedliwą oceną ludzi, ich wartości — wartości ideowej i obywatelskiej, zawodowej i moralnej, oceną ich kwalifikacji i umiejętności wykazywanych w praktyce (oklaski).

Front ideologiczny nie może rzucić się w polityce kadrowej innymi regułami. Kryteria tej polityki muszą odpowiadać skali zadań i merytorycznych wymogów, jakie stoją przed partią w sferze ideologicznej — w zakresie wychowywania i propagandy, pracy naukowej czy działalności kulturalnej.

Ideologicznych zadań partii nie da się rozwiązać samą polityką kadrową. Zadania te wymagają przede wszystkim dyskusji i polemiki z przeciwnikiem, wymagają walki ideologicznej przeciwko poglądom fałszywym i wstecznym, słusznej odpowiedzi na problemy, które stawia życie. Byłoby błędem, gdybyśmy uważali, że krytyka rewizjonizmu, nawet najostrzejsza, możemy za jednym zamachem załatwić sprawę. Walka ideologiczna z rewizjonizmem to niezmiernie ważne długofalowe zadanie partii. I to długofalowe zadanie nie może być zastąpione przez jakąś kampanię przeciw poglądom rewizjonistycznym, przez samo rzucanie przeciwrewizjonistycznych gromów.

Rewizjonizm powstaje w szeregach ruchu robotniczego nie tylko dlatego, że poszczególni działacze popełniają omyłki, błędą lub załamują się i nawet przechodzą na stronę wroga. Rodzi się on na podłożu określonych społecznych przesłanek, pod ogromną presją ze strony burżuazji na myśl polityczną proletariatu, pod naciskiem walki dwóch systemów i rywalizacji kapitalizmu i socjalizmu. Rewizjonizm żeruje na pokładach starej świadomości, na starych nawykach myślowych, na głęboko utrwalałonych przez przeszłość poglądach. Odwołuje się on do tych nawarstwień w świadomości społecznej i czerpie z nich swą żywotność polityczną.

Dlatego, Towarzysze, zagadnienie walki z rewizjonizmem nie da się sprowadzić do kampanijnej krytyki tego zjawiska. Nie da się też sprowadzić do walki personalnej z nosicielami poglądów rewizjonistycznych. Właściwie pojęta walka z rewizjonizmem to prowadzona na szerokim froncie walka ideologiczna, w której zaangażowane są wszystkie ogniwa organizmu partii.

Dokończenie na str. 4

Zmiany w statucie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

TOWARZYSZE DELEGACI!

W dyskusji przedzjazdowej wiele uwagi poświęcono problemowi życia wewnątrzpartyjnego i propozycjom poprawek do Statutu, przedstawionym w tezach Komitetu Centralnego. Propozycje te znalazły pełne poparcie w wypowiedziach i we wnioskach na desianych do KC przez instancje partyjne. Dyskusja potwierdziła jednocześnie, iż obecny Statut partii odpowiada aktualnym zadaniom i potrzebom życia partyjnego i że nie zachodzi potrzeba wnoszenia do niego bardziej zasadniczych zmian.

Komisja Statutowa, po wnikliwym rozpatrzeniu wszystkich zgłoszonych poprawek, przedstawiła towarzyszom delegatom w rozdany wczoraj materiale tekst proponowanych przez nią poprawek i uzupełnień do Statutu, wnosząc jednocześnie o ich przyjęcie. Pozwólcie, że niektóre z proponowanych poprawek krótko uzasadnię.

Otóż proponujemy uzupełnić punkt 4a Statutu stwierdzeniem, że młodzież w wieku do lat 21 przyjmowana jest w zasadzie do partii spośród członków ZMS i ZMW. Sens poprawki wydaje się jasny. Mamy masowe organizacje Związku Młodzieży Socjalistycznej i Związku Młodzieży Wiejskiej, skupiające wraz z Kółkami Młodzieży Wojskowej ponad 2 mln członków i jest rzeczą niewątpliwie słuszną, by najmłodszy kandydaci przyjmowani do partii rekrutowali się właśnie z tych organizacji, legitymując się aktywnością społeczno-polityczną na terenie młodzieżowym. W przypadkach koniecznych odejście od tej zasady może określić Komitet Centralny.

Następne poprawki dotyczą punktu 4d Statutu. Proponujemy, aby decyzja podstawowych organizacji partyjnych o przyjęciu w poczet kandy-

datów partii, a także o skreśleniu z listy kandydatów, była decyzją ostateczną i nie podlegała zatwierdzeniu przez wyższe instancje. Wzrost dojrzałości politycznej podstawowych organizacji partyjnych pozwala przyznać im to prawo.

Zostaje natomiast nadal w mocy zasada zatwierdzania uchwał pop przez właściwe instancje partyjne przy przyjęciach kandydatów na członków partii. Należy zatem oczekiwać, że instancje partyjne będą jeszcze bardziej wnikliwie rozpatrywać uchwały pop o przyjmowaniu członków partii.

Proponujemy również uzupełnić punkty 5 i 9 Statutu za sadą, że komitet wojewódzki może przyznać prawo zatwierdzania decyzji pop o przyjęciu do partii i o skreśleniu z listy członków partii komitetom środowiskowym i gromadzkim, których organizacje liczą powyżej 400 członków i kandydatów partii. Posiadają one z reguły dojrzałą polityczność i aktywność, a ich przyznanie im tego prawa.

W poprawce dotyczącej punktu 6 Statutu, który dotychczas mówił, że członek partii, wydający opinie o wstępie do partii, powinien znać go co najmniej jeden rok, proponujemy okres ten podwyższyć do dwóch lat. Do świadczenia potwierdza, że jedną z ważnych przyczyn pomyłek przy ocenie nowo przyjmowanych jest właśnie niedostateczna znajomość ich postawy moralnej i politycznej. Przedłużenie okresu wymaganej znajomości kandydata powinno zmniejszyć ilość nieraz pochopnych wniosków, a także i decyzji o przyjęciu do partii.

Przemówienie Ryszarda Strzeleckiego

Sądzimy jednocześnie, że okres znajomości członka proponowanego może być skrócony tam, gdzie ludzie blisko ze sobą współżyją, mają możliwość głębszego poznania się, jak np. w jednostkach wojskowych.

Proponujemy również uzupełnić 16 punkt Statutu stwierdzeniem, że uchwała o udzieleniu kary partyjnej może ulec zatarciu w przypadkach i w trybie ustalonym przez Komitet Centralny. Istnieje wprawdzie uchwała w tych sprawach, ale wydaje się, że potwierdzenie jej w Statucie ma istotne znaczenie wychowawcze.

Następna poprawka dotyczy 48 punktu Statutu i zawiera propozycję usankcjonowania istnienia komitetu w środowiskach skupiających organizacje partyjne działające w przedsiębiorstwach i instytucjach o jednorodnym charakterze. Komitety te już od dłuższego czasu działają w wielu ośrodkach miejskich, zgromadziły pozytywne doświadczenia w tej pracy i zasługują na to uprawnienie.

Następne poprawki dotyczą 52 i 53 punktu Statutu, mówiących o komitetach gromadzkich. Proponujemy nadać tym komitetom prawo podejmowania uchwał, obowiązujących organizacje podstawowe ich terytorium, odpowiada to rosnącej roli tych komitetów w pracy na wsi i ich rosnącej sile politycznej. Równocześnie proponujemy uściślić zawarte w Statucie zadania komitetów gromadzkich i wiejskich pop zgodnie z wymogami polityki rolnej partii.

Ostatnia poprawka dotyczy uzupełnienia 55 punktu Statutu, sformułowanego o możliwości tworzenia wewnątrz

ogólnozakładowych organizacji, za zgodą komitetów wojewódzkich, podstawowych organizacji partyjnych, dzielących się na organizacje oddziałowe.

Prawo to miałyby organizacje liczące ponad 400 członków i kandydatów, a działające w przedsiębiorstwach o złożonej strukturze organizacyjnej, np. w kombinatach przemysłowych, zakładach wielooddziałowych itp.

Praktyka taka istnieje już zresztą w części zakładów, których komitet zakładowy kieruje pracą kilku organizacji podstawowych, dzielących się z kolei na organizacje oddziałowe. Wyniki pracy tych komitetów są pozytywne i powinny być upowszechniane.

TOWARZYSZE!

Znaczna część zgłoszonych w dyskusji uwag, dotyczących statutu miała charakter redakcyjny, bądź podnosiła sprawy, na które dotychczasowy statut daje dostateczną choć ogólną odpowiedź.

Statut jest zbiorem ogólnych zasad życia wewnątrz partii, zaś sprawy szczegółowe powinny być i są regulowane zgodnie z normami statutowymi, odpowiednimi instrukcjami i wytycznymi instancji partyjnych.

Zgłoszono również kilka propozycji zmian statutu, mających raczej charakter merytoryczny, które komisja statutowa po rozważeniu proponuje oddalić jako niesłuszne lub przedwczesne.

Omówię niektóre z nich, najczęściej powtarzające się w dyskusji czy w propozycjach. Uważamy np. za niesłuszną propozycję przedłużenia okresu kandydowania do partii do

lat 2. Uważamy, że 1 rok stanowi wystarczający okres dla poznania wartości kandydata jeśli organizacja nim się rzeczywiście zajmuje, przydziela mu zadania i ocenia jego postawę.

Zgłoszono także propozycję, aby dać prawo zatwierdzania uchwał POP o przyjęciach do partii komitetom gromadzkim, których organizacje liczą powyżej 200 członków i kandydatów. Komisja po rozważeniu uważa, że przyjęcie tych propozycji byłoby nie uzasadnione odejściem od zasady obowiązywania komitetów zakładowych i mniejszych miast, które takie prawo mogą otrzymać dopiero wtedy kiedy ich organizacje liczą ponad 400 członków i kandydatów.

Wpłynęły także wnioski, aby przedłużyć kadencję komitetów wojewódzkich, komitetów powiatowych oraz egzekutywu POP do 3, 4 a nawet 5 lat oraz zmniejszyć obowiązującą częstotliwość plenarnych posiedzeń komitetów partyjnych.

Wnioskodawcy komentowali to tym, że powtarzające się co dwa lata kampanie sprawozdawczo-wyborcze absorbują siły aktywne ze szkodą dla merytorycznej działalności oraz, że 2-letni okres kadencji jest zbyt krótki dla rozwinięcia pracy przez nowo wybrane komitety. Jeśli zaś chodzi o częstotliwość posiedzeń plenarnych, argumentowano, że przy gotowaniu do nich pochłaniają jakoby zbyt wiele czasu ze szkodą dla normalnej pracy instancji.

Argumenty te wydają nam się nie przekonujące. Uważamy, że kampanie zebrań sprawozdawczych - wyborczych mają w życiu partii bardzo ważną i pożyteczną rolę. Łączą się one z ożywieniem pracy wewnątrzpartyjnej, składają do wnikliwej oceny własnej pracy POP czy instancji, pobudzają krytykę wewnątrzpartyjną. Przesadne są również twierdzenia, że pociągają one zbyt wielkie zmiany we władzach. Praktyka dowodzi, że zmiany te nie są tak duże, szczególnie jeśli brać pod uwagę sekretarzy POP. Zapewniają natomiast dopływ do władz nowego, wartościowego aktywu, wyrastającego w pracy partyjnej.

Należy również mieć na uwadze, że zmniejszenie częstotliwości posiedzeń plenarnych osłabiłoby znacznie rolę pochodzących z wyboru władz partyjnych. Nadmierna natomiast jakoby pracochłonność w przygotowaniach do posiedzeń plenarnych, chyba najczęściej wynika stąd, że zbyt rzadko rozpatruje się na tych posiedzeniach wnioski z kontroli i wykonania uchwał, a może za często tworzy się nowe uchwały, choć wystarczyłoby nieraz skontrolować i zaktualizować stare.

Należy więc doskonalić pracę instancji partyjnych, nie na ruszając dotychczasowych postanowień statutowych. Z tych właśnie powodów proponowaliśmy oddalić te propozycje.

TOWARZYSZE DELEGACI!

Komisja statutowa wnosi o przyjęcie przedłożonych nam poprawek, zawartych w materiale.

Przemówienie końcowe

Władysława Gomułki na V Zjeździe PZPR

Dokończenie ze str. 3

Aby ta walka była w pełni skuteczna, by przynosiła trwałe efekty i uodparniała nasze kadry i różne środowiska społeczne przeciwko rewizjonistycznej infekcji — musi iść w parze z pozytywną i twórczą odpowiedzią na problemy, które przed nami wysuwają życie i proces budownictwa socjalistycznego. Nie ma i nie może być skutecznej walki z rewizjonistyczną deformacją bez twórczego rozwoju myśli marksistowskiej. Partii naszej potrzebna jest dyskusja, żywa konfrontacja poglądów i myśli. Potrzebna jest ona w wielu dziedzinach nauki i praktyki. I walka z rewizjonizmem w żadnym razie nie powinna ograniczać wymiany myśli i poglądów, bez której trudno dojść do prawdy, a jeszcze trudniej zwalczyć stanowisko fałszywe i wrogie. W naukach ekonomicznych np. potrzebna nam jest dyskusja śmiała i otwarta, prowadzona bez obaw, że wypłyną w niej poglądy kontrowersyjne czy nawet błędne. Potrzebna jest rzeczowa polemika z tymi poglądami, która jest stokroć ważniejsza i bardziej skuteczna niż proste nakazy organizacyjne czy administracyjne. Prowadząc polemikę z poglądami rewizjonistycznymi trzeba likwidować głębie, na której wyrastają nastroje jałowej negacji, tendencje anarchistyczne i liberalno-mieszczańskie.

Przeciwnicy socjalizmu działali i działać będą póki nie stracą wszystkich nadziei na restaurację starego porządku, na oderwanie Polski od socjalistycznej wspólnoty narodów. Rzecz w tym, aby ich działania nie natrafiały na podatny grunt, aby spotykały się zawsze z godnym i skutecznym odporem, aby nie zakłócały naszego socjalistycznego rozwoju.

Jedynie na gruncie konstruktywnej socjalistycznej perspektywy rozwoju kraju, którą kreśliły w uchwałach naszego Zjazdu, nasza ofensywa przeciw rewizjonizmowi i wszelkim innym poczynaniom sił wrogich, będzie w pełni skuteczna.

TOWARZYSZE DELEGACI!

Pragnę w waszym imieniu wyrazić gorące podziękowanie przedstawicielom bratnich partii komunistycznych i robotniczych, którzy przybyli na nasz Zjazd i skierowali pod adres naszej partii i narodu polskiego serdeczne pozdrowienia i najlepsze życzenia. (Oklaski). Szczególnie gorące podziękowania składam na ręce delegacji Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, (oklaski), reprezentującej na naszym Zjeździe wielką Partię Lenina, partię pionierskich budowniczych socjalizmu i komunizmu. (Oklaski).

Cheemy zapewnić wszystkich naszych drogiej gości i towarzyszy a za ich pośrednictwem reprezentowane przez nich bratnie partie, że tak jak dotychczas, będziemy wytrwale dążyć do umacniania jednoci obozu socjalistycznego i międzynarodowego ruchu komunistycznego — jednoci, w której widzimy rekoimie zwycięstwa w walce z imperializmem o realizację naszych wspólnych celów — pokoju, wolności narodów i postępu społecznego. (Oklaski).

Jedynie trwała podstawa stosunków między partiami ko-

munistycznymi i robotniczymi są leninowskie zasady internacjonalizmu.

Różnice poglądów wynikające z różnych etapów rozwoju ruchu i różnorodności warunków narodowych, w których toczą walkę poszczególne partie komunistyczne, nie mogą i nie powinny stanowić uzasadnienia dla naruszania fundamentalnej zasady solidarności międzynarodowej, dla łamania wspólnego frontu walki przeciw wspólnemu wrogowi, przeciw imperializmowi.

W międzynarodowym ruchu komunistycznym szczególna rola i odpowiedzialność przypada partiom krajów socjalistycznych. Tworzą one główną siłę socjalizmu i pokoju, najpewniejsze oparcie dla rewolucyjnej walki klasy robotniczej i ruchu narodowowyzwoleńczego i antyimperialistycznego. Umocniając każde z naszych państw i wspólnot krajów socjalistycznych, wypełniamy nie tylko nasz narodowy, lecz również internacjonalistyczny obowiązek, tworzymy warunki obiektywnie sprzyjające walce naszych towarzyszy w krajach znajdujących się jeszcze pod dominacją kapitału.

Jedność i solidarność międzynarodowa były zawsze, a tym bardziej są dziś — w dobie zaostrzonych zmagani dwóch systemów — główną bronią ruchu komunistycznego i robotniczego, źródłem siły i warunkiem powodzenia w walce o naszą wspólną sprawę.

Również nasza partia opowiada się za zwołaniem nowej międzynarodowej narady światowego ruchu komunistycznego. Narada taka jest konieczna, aby określić nasze wspólne stanowisko wobec węzłowych zadań walki z imperializmem oraz skoordynować naszą strategię i taktykę w tej dziedzinie. Narada powinna stać się forum braterskiej dyskusji, w której skupimy się na tym, co nas zespala i łączy we wspólnym dążeniu do zapewnienia pokoju i przeobrażenia świata. (Oklaski).

Wysłuchaliśmy na naszym Zjeździe z głębokim wzruszeniem i podziwem przemówień naszych towarzyszy wietnamskich — przedstawicieli narodu, który meżnie stawia czoła machinie agresji największego mocarstwa imperialistycznego i odnosi w tej walce zwycięstwa.

Wietnam — to symbol niezłomnej potęgi idei wolności, postępu i socjalizmu. (Oklaski). Bohaterska epopeja naszych wietnamskich braci pozostanie na zawsze na kartach światowej historii jako dowód, że naród, który pod kierownictwem swojej rewolucyjnej partii staje do walki o słuszną sprawę, wsparty solidarnością swoich socjalistycznych sojuszników i mas ludowych całego świata, jest niezwyciężony. Zwycięstwa naszych wietnamskich braci — to wyraz potęgi socjalizmu i wartości proletariackiego internacjonalizmu. Raz jeszcze zapewniamy towarzyszy wietnamskich, że nasza partia i nasz naród, tak jak dotychczas, wspólnie z innymi bratnimi krajami socjalistycznymi, udzieli im wszelkiego niezbędnego poparcia w ich sprawiedliwej walce o wolność i prawo decydowania o własnym losie. (Oklaski).

W waszym Towarzystwie Delegacji imieniu pragnę również podziękować tym wszystkim delegatom naszego Zjazdu, których wybraliśmy do różnych komisji, poleciliśmy im różne zadania i obowiązki i którzy ofiarnie pracowali, do-

brze się z tych zadań wywiązali. (Oklaski).

Pragnę również złożyć podziękowanie aparatowi technicznemu, który obsługiwał nasz Zjazd i przypuszczam — chociaż za Was nie mogę mówić — że obsługiwał bez zarzutu. (Oklaski).

TOWARZYSZE DELEGACI!

Na zakończenie pragnę Wam zakomunikować, że Komitet Centralny na swym pierwszym plenarnym posiedzeniu wybrał organy wykonawcze — Biuro Polityczne i Sekretariat KC.

W skład Biura Politycznego weszli jako członkowie towarzysze: Józef Cyrankiewicz, Edward Gierek, Władysław Gomułka, Bolesław Jaszcuk, Stefan Jędrzyński, Zenon Kliszko, Stanisław Kociołek, Władysław Kruczek, Ignacy Loga-Sowiński, Marian Spychalski, Ryszard Strzelecki, Józef Tejchma.

Zastępcami członków Biura Politycznego zostali: Mieczysław Jagielski, Piotr Jaroszewicz, Mieczysław Moczar, Jan Szydłak.

Pierwszym sekretarzem KC PZPR został wybrany Władysław Gomułka. (Długotrwała, gorąca owacja).

W skład sekretariatu KC weszli towarzysze: Władysław Gomułka, Bolesław Jaszcuk, Zenon Kliszko, Mieczysław Moczar, Stefan Olszowski, Artur Starewicz, Ryszard Strzelecki, Jan Szydłak, Józef Tejchma.

Plenum powołało również Centralną Komisję Kontroli Partyjnej.

Skład obecnego Komitetu Centralnego Partii różni się od poprzedniego pod wieloma względami. Został on w poważnym stopniu, jak wiecie, odnowiony. W jego skład wchodzi, obok wypróbowanych działaczy partyjnych w skali ogólnokrajowej, działacze reprezentujący wszystkie wojewódzkie organizacje partyjne, wszystkie środowiska społeczne.

W ręce nowo wybranego Komitetu Centralnego Zjazd powierzył mandat wielkiej wagi — sprawowanie kierownictwa partią w okresie najbliższych 4 lat, aż do następnego Zjazdu. Na Komitecie Centralnym naszej partii spoczywa obowiązek wcielania w życie uchwał naszego Zjazdu.

Partia nasza tworzy potężną siłę polityczną, skupia ona w swych szeregach to, co najlepsze, najbardziej ofiarne i ideowe w narodzie polskim. Jest ona kolektywnym rozumem klasy robotniczej, przodującej siły naszego społeczeństwa.

Jestem przekonany, że każdy członek nowo obranego Komitetu Centralnego dołoży maksimum starań, aby wywiązać się z powierzonych mu przez Zjazd obowiązków. Ale swoje trudne i odpowiedzialne zadania Komitet Centralny partii spełnić potrafi jedynie wówczas, kiedy skupi się wokół niego cała nasza wielka 2-milionowa partia, jeśli pod jego kierownictwem, zgodnie zespalać będą swoje wysiłki i działania wszystkie organizacje i instancje partyjne.

Wierna zasadom marksizmu-leninizmu, silna jednocią swych szeregów, ściśle związana z masami partia nasza przewodzić będzie narodowi w realizacji programu budownictwa socjalistycznego, który niesie Polsce pomyślność, siłę i pokój.

Tak więc do pracy i walki, Drodzy Towarzysze, o przekształcenie w rzeczywistość naszych uchwał o nowe zwycięstwa na froncie budownictwa socjalizmu, o zapewnienie jasnego jutra naszemu młodemu pokoleniu, o rozkwit naszej socjalistycznej ojczyzny, o zwycięstwo ogólnoludzką sprawę pokoju i socjalizmu.

V Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej ogłasza za zamknięty.

Cenne wnioski delegatów do projektu uchwały V Zjazdu PZPR

Przemówienie Bolesława Jaszcuka

Przedkładając w imieniu komisji powołanej do opracowania uchwały Zjazdu oraz z upoważnienia jej przewodniczącego Władysława Gomułka — wyniki prac tej komisji, mówca podkreślił, że projekt uchwały nie mógł z natury rzeczy objąć całego bogactwa problemów, wniosków, propozycji poruszanych w trakcie 5-cio-dniowych obrad. Dlatego koncentruje się on na sprawach węzłowych, dotyczących rozwoju gospodarczego kraju, życia partii, umocnienia demokracji socjalistycznej, rozwoju naszej oświaty i kultury, kadry naukowej, wychowania młodzieży oraz spraw międzynarodowych.

Do wstępnego projektu uchwały, wpłynęło ponad 370 wniosków, komisja wprowadziła do projektu uchwały, bezpośrednio lub z niewielkimi zmianami, ponad 180 spośród nich. Wiele innych wniosków zostało uwzględnionych częściowo lub w innym sformułowaniu niż to proponowali wnioskodawcy, co wynikało z konieczności zachowania jednolitości tekstu.

Do Komisji Uchwały Zjazdu wpłynęło również ponad 100 wniosków zgłoszonych przez komitety partyjne, zakłady pracy grupy towarzyszy bądź przez poszczególnych delegatów. Nie mają one charakteru poprawek do uchwały, a dotyczą szczegółowych spraw. Wnioski te z uwagi na ich charakter zostaną skierowane do właściwego wydziału Komitetu Centralnego i odpowiednie resorty, a o wynikach wnioskodawcy zostaną powiadomieni.

Niezależnie od zgłoszonych wniosków, komisja wykorzystała w projekcie uchwały nie tylko głosy w dyskusji.

W rozdziale 1-szym — Zadania partii w dziedzinie gospodarczej — wprowadzono szereg poprawek uściślających podstawowe zadania na lata 1969—70, jak również główne kierunki rozwoju gospodarki narodowej w latach 1971—75.

Wprowadzono poprawki postulujące, dalsze wyrównanie dysproporcji w rozwoju ekonomicznym poszczególnych regionów kraju, w tym również dysproporcji w rozwoju rolnictwa. Uwzględniono konieczność szybkiego zakończenia opracowania programów rekonstrukcji i modernizacji poszczególnych branż i zakładów, zadania w dziedzinie koncentracji i specjalizacji produkcji.

Rozwinięto i uściślono tezy dotyczące polityki lokalizacyjnej nowych zakładów i koncentrowania deklomracji wielkich miast, podkreślono potrzebę priorytetu dla inwestycji przeznaczonych na modernizację i rekonstrukcję istniejących zakładów, a także potrzebę priorytetu dla inwestycji związanych z rozwojem eksportu.

Uznano za słuszne wprowadzenie do projektu uchwały tezy o szybkim tempie wzrostu przemysłu maszynowego i chemicznego, ściśle precyzowano zadania przemysłu maszynowego dotyczące produkcji ciągników, maszyn rolniczych i części zamiennych oraz uwzględniono szereg innych wniosków dotyczących produkcji nawozów mineralnych, rozwoju uszlachetnionego przetwórstwa hutniczego, rozbudowy zaplecza techniczno-badawczego w hutnictwie. Jak również zapewnienia szybkiego rozwoju przemysłów produkujących na potrzeby rynku, a zwłaszcza przemysłu lekiego.

Uwzględniając potrzeby, głosy w dyskusji i zgłoszone wnioski — mówił B. Jaszcuk — uchwała zwraca uwagę na konieczność przeciwdziałania tendencjom do szkodliwego spożycia i ekonomicznie przez chwytywania części dochodu narodowego przez handel prywatny.

W części uchwały dotyczącej transportu podkreślono konieczność rozwiązywania trudności komunikacyjnych Śląsko-Dąbrowskiego Okręgu Przemysłowego oraz zwrócono u-

wagę na kontynuację programu modernizacji dróg państwowych i dostosowania głównych ciągów komunikacyjnych do wzrastającego ruchu pojazdów ciężkich.

W rozdziale mówiącym o zmianach w systemie zarządzania i planowania wprowadzono szereg poprawek, m. in. dotyczących uproszczenia metody planowania w przemyśle terenowym, stopniowego wprowadzania i doskonalenia wieloletnich norm finansowych, pogłębiania rozrachunku gospodarczego itp.

W części dotyczącej badań naukowych i postępu technicznego uwypuklono zadania przemysłowych instytutów badawczych i wyższych uczelni w zakresie modernizacji technologii, określono formy współpracy przy rozwiązywaniu węzłowych zadań badawczych przez pracowników naukowych PAN, szkolnictwa wyższego i przemysłu oraz podkreślono konieczność wyznaczenia w ciągu najbliższych dwóch lat węzłowych problemów naukowo-technicznych, mających podstawowe znaczenie dla rozwoju gospodarki w przyszłym 5-leciu.

Do rozdziału II-go — Zadania partii w dziedzinie rozwoju demokracji socjalistycznej — wprowadzono szereg poprawek rozwijających problematykę demokracji socjalistycznej, wskazano na rolę państwa i prawa w umacnianiu praworządności.

W rozdziale III-cim — Zadania partii w dziedzinie oświaty i kultury — podkreślono m. in. konieczność powierzenia prowadzonego w szkołach przedmiotu wychowania obywatelskiego najbardziej doświadczonego i zaangażowanego ideowo pedagogom; potrzeby stworzenia studiów pedagogicznych w uczelniach techniczno-rolniczych i ekonomicznych.

Projekt uchwały — stwierdził mówca — zwraca uwagę na potrzebę utrwalenia osiągniętego postępu w zwiększeniu liczby młodzieży robotniczej i chłopskiej studiującej na wyższych uczelniach.

Biorąc pod uwagę wielką rolę książki i prasy w krzewieniu oświaty i kultury oraz rozwoju propagandy uznano za celowe podkreślić w uchwale konieczność podniesienia poziomu edytorskiego książek, stworzenia lepszych warunków dla wydawnictw.

Wielką rolę mają do spełnienia podstawowe organizacje partyjne środowisk twórczych. Powinny one stanowić forum pryncypialnych i konstruktywnych dyskusji nad wszystkimi istotnymi problemami życia politycznego i społecznego, nad sprawami rozwoju sztuki i kultury.

W rozdziale piątym zwrócono uwagę na konieczność rozwoju bazy masowego przekazu. Przyjęta poprawka brzmi jak następuje:

„W latach 1971—75 należy zapewnić wydatne zwiększenie mocy i zasięgu nadawczych stacji radiowych, stwarzających dobre warunki odbioru programów radiowych na terenie całego kraju. Należy również zabezpieczyć pokrycie zasięgiem odbioru pierwszego programu telewizyjnego obszaru całego kraju oraz zapoczątkować emisję drugiego programu telewizyjnego”.

Przedstawiony projekt uchwały — powiedział w zakończeniu swego wystąpienia B. Jaszcuk — stanowi syntezę dyskusji przedjazdowej oraz pracy samego Zjazdu.

W imieniu Komisji proponuję przyjęcie uchwały w brzmieniu przedstawionym towarzyszącemu delegatom, z jednoczesnym upoważnieniem Biura Politycznego do ostatecznego zredagowania jej treści.

W zachodniej Europie

Fala spekulacji walutowych

W niedzielę po południu odbyło się w Bazylei posiedzenie gubernatorów głównych zachodnich banków centralnych (USA, Kanada, Japonia i kraje Europy zachodniej). Ani kół finansowe, ani zachodnie agencje prasowe nie mają wątpliwości, że chodzi o opamiętanie fali spekulacji walutowych, które pod koniec ubiegłego tygodnia koncentrowały się na franku francuskim i zachodniemieckiej marce, stawiając jednocześnie w trudnej sytuacji funt szterling.

Dr Otmär Emminger, przedstawiciel zachodniemieckiego banku federalnego oświadczył w niedzielę, że „nie będzie żadnej rewaloryzacji, ani żadnej dewaluacji”. Gubernator banku Anglii, Leslie O. Brien wyraził przekonanie, że „w poniedziałek sytuacja na giełdach znacznie się poprawi”.

Według nie potwierdzonych, ale uporczywie utrzymywanych się pogłoszek, bankierzy zachodni są gotowi rozszerzyć kredyt udzielony w lipcu br. Francji nawet do 2,5 mld. dolarów. (PAP)

Refleksje z sali zjazdowej

Partia polskiego narodu

Od specjalnego wysłannika „Głosu”

robotniczej, staje się linią mas pracujących, gdy jej idee i hasła są przez miliony rzesze uznane za słuszne i pożyteczne dla kraju.

Tylko wówczas potrafimy w pełni uruchomić ten ogromny potencjał woli, pracowitości, ofiarności społecznej inicjatywy narodu i usunąć wszelkie trudności i przeszkody jakie mogą się piętrzyć na tej drodze.

Specyficzny bieg dziejów narodu polskiego, tak dawnych, jak i najnowszych niezbicie udowodnił, że Polska wolna i niepodległa, krocząca drogą rozwoju i postępu, może być tylko Polską socjalistyczną. Z tych właśnie przesłanek wynika nasza niewzruszona wierność sojuszowi ze Związkiem Radzieckim.

Tę wielką narodową rację wyraził nasz premier Józef Cyrankiewicz, mówiąc z trybuny zjazdowej: „Czy polskie matki mogłyby spać spokojnie, pewnie bezpieczeństwa i przyszłości swoich dzieci, gdybyśmy znowu stanęli sam na sam z zagrożeniami, które stwarza wciąż dyszący odwieczny militarizm zachodniemiecki? Czy też mogą spać spokojnie tylko wtedy, gdy w sojuszu ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami socjalistycznymi, przy istnieniu Niemieckiej Republiki Demokratycznej i w sojuszu z nią,

„Proton-4” na orbicie okołoziemskiej

ZSRK wystrzelił największą z dotychczasowych automatyczną stację kosmiczną

Agencja TASS doniosła w sobotę po południu, że w Związku Radzieckim wystrzelono na orbitę największą na świecie automatyczną stację kosmiczną do celów naukowo-badawczych „Proton-4”.

Całkowity ciężar wyniesionej na orbitę stacji, bez ostatniego członu rakiety, wynosi 17 ton, natomiast ekipunek naukowo-badawczy znajdujący się w „Protonie-4” waży 12,5 tony.

Stacja kosmiczna „Proton-4” została wprowadzona na orbitę o następujących parametrach:

Punkt orbity najbardziej oddalony od powierzchni Ziemi (apogeum) 495 kilometrów, a punkt najbardziej zbliżony do powierzchni Ziemi (perigeum) — 25 km. Nachylenie orbity w stosunku do płaszczyzny równika — 51 stopni 30 minut, czas okrążania Ziemi — 91,75 minuty.

Tak samo jak stacje kosmiczne „Proton-1”, „Proton-2” i „Proton-3”, stacja automatyczna „Proton-4” została wprowadzona na orbitę w celu dokonania badań dotyczących istoty promieni kosmicznych, promieni o wysokiej i superwysoko-

kiej energii oraz współdziałania między tymi promieniami, a jądrami atomu. Oprócz przyrządów i aparatów służących do badań nauko-

wych na pokładzie stacji automatycznej „Proton-4” został zainstalowany nadajnik radiowy działający na fali o częstotliwości 19,910 megaherca.

Wszystkie aparaty i urządzenia znajdujące się na pokładzie stacji „Proton-4” działają sprawnie. (PAP)

W Wietnamie Południowym

Zacięte walki w prowincjach delty Mekongu

Jak podaje Agencja France Presse, siły narodo-wyzwoleńcze Wietnamu Półd. przeprowadziły w niedzielę szereg udanych akcji bojowych przeciwko amerykańskim i sajońskim wojskom. Walki koncentrowały się w kilku prowincjach delty Mekongu oraz w pobliżu gigantycznej bazy USA, Da Nang.

W nocy z soboty na niedzielę partyzanci przypuścili atak

rakietowy na instalacje wojskowe amerykańskiej bazy Da Nang. Na teren wielkich obiektów militarnych spadło kilkanaście rakiet partyzanckich. Artyleria amerykańska odpowiedziała ogniem na domniemane pozycje partyzantów, którzy po wykonaniu zadania wycofali się na bezpieczną odległość. W samym mieście Da Nang patriotów pld. wietnamscy przeprowadzili szereg udanych zamachów na funkcjonariuszy policji reżimowej. Obrzucili oni m. in. granatami „Jeep” policyjny, zabijając trzy osoby.

NOWA STRATEGIA AMERYKANÓW

Sajoński korespondent Agencji France Presse donosi o wypowiedziach, złożonych w niedzielę w Sajgonie przez amerykańską „osobistość wojskową wysokiej rangi”, która w innym miejscu nazywa „ministrem”.

Osobistość ta oświadczyła m. in., że przerwanie ognia w Wietnamie można się spodziewać nie wcześniej niż za rok, po osiągnięciu politycznego porozumienia, przewidującego wycofanie obcych wojsk z Wietnamu.

Poważnym i najtrudniejszym zadaniem w Wietnamie Południowym jest wygranie wojny polityczno-militarnej — powiedział Amerykanin, przyznając następnie, że infrastruktura armii wyzwoleńczej jest dotychczas nienaruszona i że należy ją zniszczyć. W tym celu dowództwo amerykańskie wspólnie z władzami sajońskimi, przy użyciu oddziałów południowietnamskich i policji postanowiło zastosować nową strategię, nazwaną „przyspieszona pa cyfikacja”. Ma ona polegać na możliwie szybkim zajmowaniu miasteczek i wsi i dezorganizowaniu administracji, wprowadzonej

Zwiad NATO w rejonie Morza Śródziemnego

Agencja UPI dowiaduje się, że sztab NATO zamierza w najbliższym czasie rozpocząć wprowadzanie stałego zwiadu lotniczego nad Morzem Śródziemnym z udziałem lotnictwa USA, W. Brytanii i Włoch. Oczekuje się, że w późniejszym okresie do akcji tej przyłączy się Grecja i Turcja. W ten sposób politycy NATO zmierzają do zwiększenia napięcia w rejonie Morza Śródziemnego. (PAP)

NPD zapowiada stosowanie terroru

W niedzielę, 17 bm. zakończył się w Siegen krajowy zjazd NPD Nadrenii — Westfalii. Uczestnicy zjazdu frene tycznymi oklaskami witali przemówienie końcowe swego przewodniczącego von Thad-dena, który zapowiedział otwarty terror sił neofaszy-stowskich przeciwko wszelkim demokratycznym siłom opozycyjnym w NRF. NPD ma „dość silnych i pewnych ludzi” — zapowiedział von Thadden — aby w przyszłości „dawać sobie radę” z demonstracjami lewicowej opozycji parlamentarnej. NPD znajdzie środki, aby „zapewnić sobie swoje prawa”.

Powyższe słowa von Thad-dena skierowane były przeciwko zachodniemieckim związkom zawodowym.

W sobotę, 16 bm., ponad 3000 przedstawicieli lewicowej opozycji demonstrowało przeciwko zjazdowi NPD. Policja zachodniemiecka, używając gazów iżwających przeciwko demonstrantom bronią NFD-owców. Kilkunastu młodych ludzi zostało aresztowanych. (PAP)

Fiasko misji Thomsona w Rodezji

Agencje zachodnie podają z Salisbury, że rozmowy brytyjsko-rodezyjskie w sprawie uznania niepodległości Rodezji przez Wielką Brytanię zakończyły się fiaskiem. Ostatnie półtoragodzinne posiedzenie delegacji obydwu stron odbyło się w sobotę rano i nie przyniosło żadnej zasadniczej zmiany w stanowisku Rodezji wobec brytyjskich propozycji rozwiązania kryzysu. (PAP)

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Michał Łuczak.

TEATR

Nieczynne.

KINA

KINO DOBRYCH FILMÓW MUZA — g. 10, 12.30, 15 „Old Surehand” (jug. 11 l.); g. 17.30, 20 „Dziwczyna” (węg. 18 l.); APOLLO — g. 10, 12.30, 15.30, 18, 20.15 „Powiększenie” (ang. 18 l.); BALTYK — g. 10, 12.30, 15, 18 „Lalka” (pol. 14 l.); CZTERNASTKA — g. 12.30, 15.30, 18, 20.15 „Kochany tożub” (franc. 16 l.); GONG — g. 10, 12, 16 „Cztery pancerni i pies” (II zestaw — pol. 7 l.); g. 18 20 „Pamięć z kompleksami” (pol. 7 l.); GRUNWALD — g. 15, 17, 19.30 „Fałszywe banknoty” (franc. 14 l.); GWIAZDA — remont; KOSMOS — g. 17 19.30 „Dzwonnik z Notre Dame” (franc. 16 l.); MALTA — g. 16, 18 20 „Cierpienie wino” (radz. 14 l.); MINIATURA — nieczynne; OLIMPIA — g. 10, 12.30, 15.30 „Gamod” (franc. 14 l.); g. 20 „Ostatni watażka” (bułg. 14 l.); OSIEDLE — g. 18, 20 „Kat” (hisp. 16 l.); PANCERNIAK — g. 17.30 „Zakazane piosenki” (pol. 14 l.); g. 20 „Tango dla niedźwiedzia” (czeski 16 l.); PAŁACOWE — g. 10, 13, 16, 19 „Anna Karenina” (radz. 16 l.); PRZYJAŹN — nieczynne; RIALTO — g. 10, 12.30, 15, 17.30 „Testament gangstera” (franc.-włosko-niem. 14 l.); RUŚKA — g. 15.30 „Jezioro flamingów” (meksyk. 7 l.); g. 17, 20 „Hrabina Cosel” (pol. 14 l.); TE-CZA — nieczynne; WARTA — g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20 „Przesun się kochanie” (USA 14 l.); WCZASOWICZ (Puszczykowo) — nieczynne; WILDA — g. 11, 14, 17, 20 „Lalka” (pol. 14 l.); WRZOS (Lubon) — nieczynne; WRZOS (Mosina) — nieczynne; FOTOPLASTIKON — g. 12 — 21 „Afryka Zachodnia”.

MUZEJA

Historii m. Poznania (Stary Rynek) — g. 10-15. pozostałe muzea nieczynne.

WYSTAWY

Galeria „Od nowa” (ul. Wielka 1) — „Przedmiot” — g. 17-22 (do 20 bm.).

Klub „Od nowa” — „Plakat leninowski” — g. 17-22 (do 20 bm.). Pałac Kultury (hol główny) — parter: „XXIV Przegląd Nowości Wydawniczych Miesiąca” — g. 10-18 (do 18 bm.).

WOJ (St. Rynek 10) — „Pojezie rze Międzychodzko-Sierakowskie” — fotogramy J. Korpala — g. 9-19 (do 30 bm.).

PTF (Paderewskiego 7) — III Wystawa Indywidualna J. Stanisławskiego — g. 10-19.

Muzeum Historii m. Poznania — „Józef Struś z Poznania — lekarz i uczonej Odrodzenia” — g. 10-15.

DYŻURY

Szpital Miejski im. Strusia — (chirurgia, internia okulistyka) — ul. Walki Młodych 7. tel. 511-11.

Pogotowie Ratunkowe (ul. Chelmońskiego 20) — wypadki uliczne, nagłe zachorowania w domu — tel. 666-66 dla Poznania — poradę lekarską tel. 637-35; podstacje: ul. Kórnicka 6, Bukowa 8 i Ugory 18 — cała doba dla pow. poznańskiego (ul. Kościuszki 103 tel. 566-66).

Ambulatoria: internistyczne — cała doba; pediatryczne g. 15-23; niedz. i święta — cała doba (Szpital Miejski im. Strusia — Izba Przyjęć ul. Walki Młodych 7) — stomatologiczne (Miejska Przychodnia Specjalistyczna ul. Chudoby 9) — g. 18-7 niedz. i święta — cała doba; chirurgiczne I — ul. Kórnicka 8, tel. 707-19 — cała doba; chirurgiczne II — ul. Kasprzaka 16, tel. 623-55 — cała doba.

„Telefon Zaufania” nr 586-87 czynny cała doba (al. Marcinkowskiego 20) — dyżurujący lekarz psychiatra.

Apteki: al. Marcinkowskiego 11 czynny cała doba; Główna 53, Starolecka 79 (dyżur nocny).

Miejska Lecznica dla Zwierząt (ul. Grunwaldzka 248), tel. 67-24-14 od 8-21 w nocy nagłe wypadki.

RADIO

PONIEDZIAŁEK — PROGRAM I Fala 1322 i UKF 66.62 MHz do g. 17: 7.45 „Radioproblemy”; 8.20 W rytmie na 3.4 8.29 „W Jeziorach”; 9 Dla kl. I-II (jęz. polski); „O Sebastianku i tabliczce mnożenia”; 9.30 Konc. rozrywk.; 10 „W smudze czerwonych iskr” — fragm. 3 książki; 10.20 Z Europy do Azji — muzyka ludowa różnych narodów; 10.45 „Lubelskie Rad. Delegatów”; 11 Dla kl. VI (geografia); „Pietra Wysokich Tatr” reportaż; 11.28 Polskie resp. rozrywk.; 12.10 Konc. z polonem; 13 Dla kl. III-IV (wch. muzyczne); „Uczmy się śpiewać”; 13.20 „Wieś tańczy i śpiewa”; 13.40 „Wieciej, lepiej, taniej!”; 14 Reportaż literacki: Jerzego Mikke — „Melodie mojego miasta”; 14.20 Z franc. romantycznej twórczości operowej; 15.05 Z życia SZRR; 15.30 Dla dzieci „Dziadkowi chłopce” odc. 4 o now. 16 „Popołudnie z młodocianą”; 18 „Znad Wisły i Odry”; 18.40 Muz. i Aktualn.; 19.05 „Z księgarskiej ławy”; 19.20 Naukowy rolnik; 19.40 Z nagrań harfisty Edwarda Vito; 20.25 „Woj. sko. strategia obronności”; 20.50 Konc. zyczeń miłośników muz. po ważnej; 21.30 Kalendarz kulturalny; 22 „Okraść stół”; — dyskusja; 22.30 „Rewia piosenek”; 23.15 Z rosyjskiej muzyki kame-

ralnej; 0.10 Program nocny z Olsztyna.

WIADOMOŚCI: 5, 6, 7, 8, 12.05, 15, 17.55, 20, 23, 24 1, 2, 2.55.

PROGRAM II: Fala 407 m i UKF 69.74 MHz: 8.35 „Fala 56”; 9.45 Muzyka polska; 10.25 „Powrót z Brandenburska Brame” — fragm. pow.; 10.45 Z twórczości D. Kabalewskiego; 13 Czas dobrych gospodarzy; 13.15 W rytmie oberka; 13.25 „Przez ławy i morza”; — „Początki do Nigdy — Nigdy”; 13.45 Z muzyki scenicznej; 14.20 „Przeboje lat 40”; 14.40 „Proszę mówić, słuchamy”; — Maria Kann; 15 Pieśni z dawnych lat w wyk. Chóru Różg. Wrocław; 15.20 Konc. estradowy; 15.20 „U historyków wojskowych” felieton; 17.15 Aud. oświatowa; 17.25 Poniedziałne reżanenty sport. E. Pacholskiego; 17.30 Pozn. konc. zyczeń; 18.10 „List — Listopad — Liść” aud. słowno-piosenkarska; 18.30 „Widnokrąg”; — wydarzenia, opinie, refleksje ze świata nauki; 18.45 Język rosyjski; 19.07 Muzyka mel. na różnych instrumentach; 19.30 Kroki we mgle; — „Sprawa M.J.H.” — opow.; 20 Magazyn Polskiej Federacji Jazzowej; 20.35 Polskie pieśni i tańce ludowe; 21.30 Konc. z nagrań Wielkiej Orkiestry Symf. PR pod dyr. J. Semkowskiego; 22.58 „Nastrojowe melodie”; 23.15 „Ambicje i starty”.

WIADOMOŚCI: 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 9.30, 12.05, 16, 19, 21, 23.50.

PROGRAM III: UKF 66.62 MHz; 17.05 Quodlibet — czyli kto lubi; 17.30 „Wybraniec” — odc 19 pow.; 17.40 Konc. instrumentalny J. S. Bacha — Koncert na skrzypce i obój c-moll; 18 Ekspres przez świat; 18.05 Tydzień na UKF-ie; 18.20 Czarne mleko — gawęda Lwa Kaltenberga; 18.30 R. Waschko i jego płyty; 19 — odc. „Klubu Pickwicka” w wyd. dźwiękowym; 19.30 Piosenki gangsterskie; 19.45 Pogawranki u Szymona; 20 Pierwsze obroty — muzyczne premiery; 20.20 „Piecy” — humoraska; 20.35 Płyty nasze i naszych przyjaciół; 21 Klub wesolego Rogera; 21.20 Muzyka z jednej płyty — Eric Burdon i The Animals; 21.45 Opera W. A. Mozarta „Così fan tutte”; 22.01 Śpiewa Czesław Niemien; 22.15 Nie czytaliście — to posłuchajcie; 22.35 Mieszanka firmowa wytwórni Tamia Motown; 23 Poezyj polskiego baroku; 23.05 „Muzyka nocą”; 23.50 Śpiewa Nadzieja Obuchowa; 24 Wiadomości Radia ONZ.

TELEWIZJA

PONIEDZIAŁEK: 15.40 — Politechnika TV — Fizyka — kurs przygotowawczy; „Ciśnienie atmosferyczne” oraz „Ruch cieczy i gazów”; 16.45 — Dziennik; 16.55 — Dla dzieci: „Pan Półka i spółka”; 17.15 — Dla młodych widzów: „Zrób to sam”; 17.30 — „Na zdrowie”; — „Wieś, kobieta i sport”; 17.50 — „Rozmowy o zmierzchu”; 18.10 — Kino Krótkich Filmów; 18.40 — TV Magazyn Postępu Technicznego; 19.20 Dobranoc i dziennik; 20.05 — Teatr TV: „Fircyk w załotach” — komedia Fr. Zablockiego w reżyserii A. Łapickiego; 21.15 — „Panorama literacka”; 21.55 — „Kolegium z pracy” — program red. młodzieżowej; 22.20 — Dziennik; 22.50 — Politechnika TV (powt.).

WTOREK: 8 — „Pieśń miłości” — fab. film prod. USA; 10-10.20 — Dla kl. IV — „W Tatrach”; 10.55 — 11.30 — Język polski (kl. XI) — Stanisław Witkacy — „W małym domu”; 12.30 — 13.05 — Przynależność rolnicza — „Wartość pokarmowa pasz”; 15.05 — Przynależność rolnicza (powt.); 15.40 — Wykłady Politechniki TV — Matematyka i rok „Ciagi liczbowe”; — „Granica funkcji” cz. II; 16.45 — Dziennik; 16.55 — Dla młodych widzów „W ławce i za katedrą”; 17.25 — „Nie tylko dla pań”; 17.45 — Muzyczne tradycje Wielkopolski „Karol Kurpiński”; 18 — „Tommas Mann” — film biograficzny; 18.30 — Film rozrywkowy; 18.50 — „Gdynia — Port” — rep. z cyklu: „Polaków dni powszednie”; 19.05 — 10 minut recenzji — przed kamerami W. Natanson; 19.20 — Dobranoc i dziennik; 20.05 — Gelda piosenki; 20.35 — „GOP — dzisiaj i jutro” cz. II (prog. publ.); 21.05 — „Pieśń miłości” — film fab. prod. USA; 23 — Dziennik; 23.20 — 0.25 — Wykłady Politechniki TV.

TV zastrzega prawo zmian w programie.

Zamiast soli chlorek wapnia

Zimowe przygotowania MPO

Podobnie jak w latach ubiegłych, również w tym roku obowiązek likwidacji skutków zimy spada na Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania, które ma pod swoją opieką wszystkie trasy wylotowe oraz główne ulice miasta. Według informacji udzielonych nam w MPO, przygotowania do kampanii zimowej zakończono kilka tygodni temu.

Cały mechaniczny sprzęt MPO został przejrany i sprawdzony. Na polewaczach zamontowano plugi do odgarniania śniegu. W związku z pierwszymi mrozami uruchomiono już stałe dyżury pracowników, aby w każdej chwili

li można było przystąpić do posypywania ulic bądź odgarniania śniegu.

W tym roku do walki ze śniegiem i gołoledzią zaprzęgnięto chemię. Pierwsze próby wprowadzenia środków chemicznych poczyniono w latach poprzednich, ale na małą skalę. W 1967 r. stosowano m. in. piasek mieszany z solą. Nie zdążyło to egzaminu. Kiedy bowiem na jezdnię wysypało taką mieszaninę, przejeżdżające samochody szybko zdmuchiwały ją z jezdni. Niebagatelna sprawa była również pokazała ilość piasku, jaką wysypywano na poznańskie ulice. Zdecydowana jego część dostawała się do kanalizacji, co nie wpływało dodatnio na jej przepustowość.

Zdecydowano się więc wpro wadzić kosztowniejszą, ale jak stwierdził fachowiec z Instytutu Gospodarki Komunalnej, lepszą metodę posypywania ulic solą zmieszaną z chlo rkiem wapnia w proporcji dwa do jednego. Mimo że tego rodzaju zabieg będą kosztow-

Teatr na rogatkach

Tym razem dla mieszkańców Naramowic Prezydium DRN Stare Miasto i Dzielnica wy Dom Kultury urządzają spotkanie w ramach imprez pod hasłem „Teatr na rogatkach miasta”. Dzisiaj o godz. 20 w sali przy ul. Rubież 20 aktorzy teatrów poznańskich przedstawiają fragmenty sztuk L. Kruczkowskiego: „Juliusz i Ethel”, „Niemcy” i „Odwet”.

Imprezy „Tygodnia archeologii”

Po zakończeniu letniego sezonu badań wykopaliskowych, od szeregu lat w okresie jesieni Muzeum Archeologiczne i Oddział Poznański Polskiego Towarzystwa Archeologicznego organizują „Tydzień archeologii”. Rozpoczyna się on właśnie dzisiaj.

Tym razem główne imprezy „Tygodnia archeologii” odbędą się w nowej siedzibie Muzeum, w zabytkowym Pałacu Górków przy ul. Wodnej 27.

Poza ciekawymi prelekcjami wybitnych specjalistów z całego kraju w tym również z Poznania, na inaugurację tygodnia dzisiaj wyświetlony zostanie film biograficzny o profesorze Józefie Kostrzewskim — nestorze polskiej archeologii. Ten wybitny uczonej o światowym rozgłosie — spotka się z tej okazji z publicznością, aby osobiście opowiedzieć o swojej działalności naukowej.

19 bm. Muzeum Archeologiczne będzie gościło reżysera filmu pt. „Profesor Józef Kostrzewski” — E. Czurkę z Łodzi, który podzieli się wrażeniami z pracy nad realizacją wspomnianego filmu.

Trzeci dzień, 20 bm. poświęcony będzie przedziejom narodów Związku Radzieckiego. Otwarta zostanie wystawa o pradziejach narodów Związku Radzieckiego, a prelekcję o osiągnięciach badaczy radzieckich w okresie 50-lecia wygłosi dr J. Gurba z Zakładu Archeologii Uniwersytetu im. Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Następne dwa dni poświęcone będą archeologii innych krajów europejskich i pozaeuropejskich. Dr J. Łuka z Gdańska 21 bm. podzieli się swoimi

wrażeniami z podróży do Rzymu i Pompei, a w dniu następnym ciekawą postać J. J. Winckelmanna, wielkiego entuzjasty antyku i twórcy archeologii śródziemnomorskiej, żyjącego w XVIII stuleciu, naświetli doc. dr B. Kostrzewski.

Sobota 23 bm. będzie poświęcona zagadnieniom afrykańskim. Uczestnik ekspedycji na ukowej dr S. Jasnosz, który niedawno prowadził badania w Afryce Zachodniej opowie o osiągnięciach polskich badaczy w tej interesującej wyprawie.

W niedzielę, 24 bm. miłośnicy archeologii będą mogli zapoznać się z niezwykle ciekawym obiektem — rezerwatem archeologicznym w Gieczu koło Środy Wlkp., oraz jego zbiorami, a także z wystawą archeologiczną w Gnieźnie, stanowiącą filię Muzeum Archeologicznego w Poznaniu. Po rezerwacji w Gieczu uczestników wycieczki oprowadzi doc. dr B. Kostrzewski, założyciel rezerwatu, znawca zagadnień najwcześniejszego okresu naszej historii.

Oprócz wymienionych imprez młodzież szkolna będzie mogła w ciągu Tygodnia archeologii obejrzeć kilkanaście filmów oświatowych, związanych tematycznie z archeologią. W klubach i szkołach zostanie wygłoszonych szereg prelekcji oraz będą zorganizowane wystawy okolicznościowe, wystawki mianowicie w Klubie Miłośników Pałacu Kultury, ul. Czerwonej Armii 80. (2641)

zorey, administratorzy domów i poszczególne zakłady pracy oraz instytucje. Doświadczeni lat ubiegłych uczą, że nie wszędzie osoby odpowiedzialne za utrzymanie porządku i czystości na chodnikach, właściwie wypełniały swoje obowiązki. Skutek jest taki, że poradnie chirurgiczne przyjmują zwiększoną liczbę pacjentów ze złamaniami lub zwichniętymi kończynami. W poszczególnych dzielnicach działać więc będą znów lotne kontrole z udziałem przedstawicieli MO. W stosunku do niedbałych wyciągane będą daleko idące konsekwencje. Kto zatem w porę i sumiennie zabezpieczy chodniki przed gołoledzią — uniknie na pewno przykrych sankcji. (s)

Dotrzymują słowa

Rosną fabianowski Dom Kultury

Na początku maja br. na ogrodzonym placu budowy znajdowały się jeszcze sterty cegieł i pustaków. Stały tu też jakieś drewniane baraki. To wszystko. Obecnie wiele się zmieniło na fabianowskim placu budowy. Wyrosły tu już mury przyszłego domu kultury dla dzieci i młodzieży.

Mieszkańcy dotrzymali słowa. To z ich inicjatywy zrodził się projekt budowy tego obiektu. Pomysł znalazł też po parcie gospodarzy Grunwaldu i niektórych zakładów, przede wszystkim Przedsiębiorstwa Uprzemysłowionego Budownictwa Rolniczego. Ono to patronuje budowie, przyjęło nadzór budowlany.

Same roboty murarskie wykonują mieszkańcy Fabianowa. Obecnie gotowe są mury piwnic. Do końca roku, z pomocą uczniów Technikum Budowlanego z ul. Raszyńskiej, dom ma stanąć pod dachem. Takie są zamierzenia Społecznego Komitetu Budowy Domu Kultury dla Dzieci i Młodzieży. Oby tylko mroź i śnieg nie pokrzyżowały planów.

Zapał wśród mieszkańców Fabianowa jest wielki. Szkoda wszakże, że nie wszyscy włączyli się do tego czynu społecznego. Gdyby więcej osób stało do pracy, wzrosłoby też tempo budowy. Zapominają niektórzy, że dom kultury będzie służył wszystkim mieszkańcom nie tylko jego budowniczym.

Całkowite zakończenie budowy ma nastąpić w II półroczu 1969 r. Czynne tu będą: biblioteka, czytelnia, duża świetlica, pokój do gry i bufet. Nieco

później uporządkuje się i teren przy domu pod plac gier i zabaw dla dzieci.

Mieszkańcy Fabianowa, którzy podjęli się wykonania tego dzieła, wykazują, że nie rzucili słów na wiatr. (an)

INFORMUJEMY

Planarne zebranie członków ZBoWiD Jeżyce odbędzie się dzisiaj o godz. 18 w Studium Nauczycielskim przy ul. Szamarzewskiego 89.

Zakład Energetyczny Poznań — Miasto informuje, że w związku z przeprowadzanymi pracami eksploatacyjnymi nastąpią przerwy w dostawie energii elektrycznej — w dniu 18. 11. 68 r. dla ulic w godz. 8 — 14 — Jeżyckiej (od Poznańskiej do Nad Bogdanką), Poznańskiej (od Roosevelta do Kucharskiego), Załuskiej, Mickiewicza (nr 2 — 12 parzyste oraz nr 1), Krasieńskiego (nr 1 — 11), Roosevelta (od Poznańskiej do Krasieńskiego prawa strona), Norwida, Niskiej; w godz. 8.30 — 14 — Chwałkowskiego (od Przemysłowej do Dzierżyńskiego), Gwardii Ludowej (od nr 29 do 45 nieparzyste oraz 34 — 50 parzyste), Poplińskich (obie strony i Dzierżyńskiego — lewa strona odcinki od Chwałkowskiego do Zupańskiego), Chwałkowskiego (lewa strona) i Zupańskiego (prawa strona odcinki od Poplińskich do Dzierżyńskiego); w godz. 9-13 — Dzierżyńskiego (lewa strona od Wybieckiego do Sikorskiego), Pradzyńskiego (od Sikorskiego do Kilińskiego lewa strona), Sikorskiego (od Dzierżyńskiego do Pradzyńskiego), Kilińskiego; w dniu 19. 11. 68 r. w godz. 8 — 13 dla ulicy Gwardii Ludowej (nr 38), w godz. 8 — 12 dla miejscowości Spławie; w godz. 8 — 14 — dla miejscowości Piątkowo; w dniu 18. 11. 68 r. od godz. 7 — 15 dla ulicy Matejki (od Kniewskiego do Engla — strona lewa); w dniu 19. 11. 68 r. od godz. 7 — 15 dla ulicy Matejki (od Wyspiańskiego do Kniewskiego — strona lewa), Czerwonej Armii (od al. Marcinkowskiego do nr 30 strona prawa), al. Marcinkowskiego (od Czerwonej Armii do nr 20 strona lewa); w dniu 20. 11. 68 r. od godz. 7 — 15 dla ulicy Kłono-wicza (od Wyspiańskiego do Kniewskiego — strona lewa).

Zakład Energetyczny przeprasza za przerwy w dostawie energii elektrycznej. (m-8802)

odpowiadamy

Krystyna S., ul. Zamkowa — W planie perspektywnym rozbudu w naszym mieście do roku 1990 nie przewidywane jest przyłączenie Osiedla Piątkowo do Poznania. (2619)

M. Smigielski — Radzimy zgłosić się w Naczelnej Organizacji Technicznej (Dom Technika) w Poznaniu, ul. Stalingradzka 5/9. (2553)

B. E. N. — Podajemy jeszcze raz: Zespół Pieśni i Tańca „Wielkopolska” ma swą siedzibę przy Pałacu Kultury, ul. Czerwonej Armii 80. (2641)

Zaostrzona dyscyplina przyfrontowa nie wydawała mi się najlepsza dla dalszego leczenia. Mimo wszystko nie mogłem chodzić nawet na jednej nodze. Nie mogłem dosłownie przejść przez próg chalupy. Rozwalona na przestrzeni 30 cm górna kość udowa, regenerowała się bardzo wolno. Poza tym doszliśmy też do wniosku z tow. „Misiem” — Simbierowiczem, że wyspa w Siennie, Rzecznowie, oraz lży może zatoczyć koło i na jego osobę w Kroczie. Postanowiliśmy opuścić młyn obydwa.

Postanowiłem powrócić do Rychlickiego pod Skaryszewem, skąd już było łatwiej o dobrych lekarzy, ewentualnie rentgena. Był najwyższy czas, aby sprawdzić zrosty i stan mojej nogi w sposób fachowy. Od chwili opuszczenia szpitala w Starachowicach dochodziło już 3 miesiące, od chwili odniesienia rany 4 miesiące. Pożegnaliśmy więc uprzejmych i odważnych gospodarzy, „Misiu” — Simbierowicza, jego uczynną małżonkę Krystynę, jej matkę Reginę Posłuszną

OSTATNIA ZASADKA

Powracałem inną drogą. Po przekroczeniu olbrzymiego rowu przeciwczołowego, który przepokopano przy pomocy ludności cywilnej wzdłuż całego frontu, jechało się spokojnie. Jan Rychlicki pod Skaryszewem przyjął nas z otwartymi rękami. Przy padliśmy mu widać do gustu.

Był 6 grudnia 1944 r. Tutaj pewnego wieczoru przybył do mnie partyzant AK w berecie, uzbrojony w karabin ręczny i zaofiarował mi, jako rannemu oficerowi z powstania, pomoc materialną. Pomoc mogłaby dotyczyć np. środków finansowych, żywności i opalu na zimę. Podziękowałem uprzejmie za wszystko, oświadczając, że choć nieco pieniędzy mam, a na pewno inni są w większej potrzebie.

Partyzant, którego imienia, nazwiska i pseudonimu nie znam, zalecił mi dr. Józefa Borkowskiego.

Już następnego dnia udałem się furmanką do Skaryszewa w celu uzyskania pomocy lekarskiej.

Dr Borkowski w ciągu dnia pracował w małym szpitaliku epidemicznym przy ul. Kobylańskiej.

PKK EUGENIUSZ WIŚLICZ — IWAN CZYK Z PARTYZANTKI DO POLSKI LUDOWEJ

Ponieważ prosił mnie o pouczenie wladania bronią, mając teraz dużo czasu, prawie codziennie instruowałem go w tym zakresie. Broni schowaliśmy w samym środku dużej wiatki słomy, z której wykonane było siedzenie.

Tymczasem żona dotarła do młyna i zawiadomiła tow. „Misiu” — Simbierowicza o wypadku. Pamiętam, że pierwszy przybiegł z pomocą 16-letni wówczas brat żony Simbierowicza Jan Posłuszny. Był to bardzo odważny chłopiec. Następnie przybył tow. „Miś” wraz ze szwagrem Stanisławem Posłusznym, wtedy w wieku 18 lat. Przyprowadzili oni konia. Wyciągnęli ze mna wóz, a potem uratowano konia, któremu niewiele brakowało. Walami, wzdłuż grobli stawowych, przywieziono mnie na podwórze i zaniesiono do mieszkania. Znowu zapewniono mi jak najlepszą opiekę. Niestety, z góry wiedziałem, że długo miejsca tu nie zagram, ponieważ kwaterowała tu grupa siedmiu wehrmachtowców.

Całe szczęście że młyn był na chodzie i codziennie przybywali tu chłopcy ze zbożem na przemiał. Wojna, wojna, a jest trzeba, mawiali. Mogłem się więc zamieszać wśród wielu ludzi. Niemniej kwatrujący Niemcy mogli zainteresować się młodym człowiekiem na kulach.

Udawałem wysiedlonego z Warszawy. Ten chwyt pomagał w obcowaniu z wehrmachtem, ale mógł być zawodny w zetknięciu z gestapo, które miało mało fotografii i intensywnie poszukiwało mnie w terenie. Niewiele pomogły mi zaoszczędzone baki. Kennkarty nie miałem żadnej. Zresztą gestapowcy sprawdzali zatrzymanych do Urzędu Gminnego i tutaj sprawdzali wszystkie dane personalne. Poza tym w więzieniach przebywało już sporo naszych ludzi, z którymi konfrontowano aresztowanych.

Wczoraj Nigali do nas...

▲ ...mieszkańcy z ul. Marszałkowskiej 1-3 o nieustannym hałasie, jaki sprawiała w godzinach nocnych, konwojenci rozwijający mleko, ustawiający skrzynię z mlekiem zbyt blisko domów mieszkalnych, mimo że 60 metrów dalej jest teren niezamieszkały, a dla roznosieli chłuba obojętnie skąd zabierają mleko.

▲ ...pan J. W. z Puszczykowa Starego, skarżąc się na brak oświetlenia ulic Czarnieckiego, Jarosławskiej i przyjeżdżających z powodu obniżonego napiecia. Z tego też powodu nie ma wieczorem żadnych k rzyści z telewizora.

...i odpowiedzieli nam...

▲ ...Kierownictwo Państwowego Domu Rencistów z ul. Konarskiego informując, że przy podejściu do domu jest poręcz. ułatwiająca starszym wejście po schodach.

▲ ...Komenda Dzielnicy MO Jeżyce, że ukarano mandatami 6 motocyklistów, którzy beztropko urządzali sobie próbne jazdy po ul. Sza motulskiej.

▲ ...Prezydium DRN — Wilda kierując uwagę czytelnika o potrzebie oznakowania przejść do szkół przy ul. Prądzyskiego — do Zarządu Dróg, Mostów i Zieleni. (js)

**SPÓŁDZIELNIA PRACY
ZAKŁADY PRZEMYSŁU MOTORYZACYJNEGO „SILNIK”**
Poznań, ul. Jeleniogórska 8
POSIADA DO UPLYNNIENIA:

Lp.	Wyszczególnienie	Jednostka miary	Ilość	Cena jednostki
1.	Silnik elektryczny typ SBjd 74 a N=20 KW n=1450 obr./min., nr fabryczny 378083/1962	szt.	1	4.360,-
2.	Silnik elektryczny typ SBjd 74 a N=20 KW n=1450 obr./min., nr fabryczny 378084/1962	szt.	1	4.360,-
3.	Silnik elektryczny typ SBjd 62 a N=14 KW n=2920 obr./min., nr fabryczny 741568/1962	szt.	1	2.620,-
4.	Blacha mosiężna 0,35 x 80	kg	7,9	44,40
5.	Tasma stalowa 0,35 x 80	kg	1.527,3	14,50
6.	Nity miedziane 5 x 12	kg	87,3	119,-
7.	Nity mosiężne 4 x 7	kg	16	240,-
8.	Nity stalowe 9 x 22	kg	2.591	10,-
9.	Sprężyny tarczy spręża „Warszawa” — drut stalowy 65 g Ø 19 x 26	szt.	29.744,0	2,-
10.	Pierścienie tokowe „Tatra” 111 Ø 110 x 3,5	szt.	961	9,55
11.	Pierścienie tokowe „Tatra” 111 Ø 110 x 3,5	szt.	6.060	9,55
12.	Mufy	szt.	20	6,-
13.	Rozwiertaki Ø 27,75	szt.	12	89,-
14.	Sprawdziany tłoczkowe MsBa 25 HzS 120-25H1	szt.	4	49,50
15.	Sprawdziany Ø 25H1	szt.	2	76,-
16.	Pilniki czworokątne	szt.	49	10,50
17.	Pilniki trójkątne	szt.	12	10,50
18.	Szczeliwo	kg	24,5	4,-
19.	Zarówki tłące	szt.	9	11,-
20.	Bezpieczniki 15 A	szt.	100	2,90
21.	Główki bezpiecznikowe K 3	szt.	112	2,50
22.	Gniazda bezpiecznikowe P/L	szt.	35	21,40
23.	Kalozie dielektryczne	szt.	9	58,-
24.	Segmenty ściernie 150 x 190 x 92	szt.	56	22,50
25.	Ściernice trapezowe 100 x 85 x 35	szt.	17	28,-
26.	Tarcze ściernie 100 x 32 x 203	szt.	10	540,-
27.	Tarcze ściernie 550 x 32 x 203	szt.	6	220,-
28.	Tarcze ściernie 500 x 32 x 203	szt.	9	540,-
29.	Tarcze ściernie 500 x 32 x 203	szt.	11	540,-
30.	Pasy klinowe 17 x 11 x 3315	szt.	1	16,-
31.	Pasy klinowe 8 x 5,5 x 700	szt.	17	7,40
32.	Pas pędny parciany	szt.	6,75	70,50
33.	Noże tokarskie NNZb 25 x 25 H-10	m	67	19,32
34.	Noże tokarskie NNBf 25 x 25 S-70	szt.	26	19,32
35.	Noże tokarskie NNBf 25 x 25 S-20	szt.	14	19,32
36.	Odlewy tokowe Zis 150	kg	243	50,50
37.	Miski przemysłowe MA 1	szt.	4	82,-
38.	Pochłaniacze gazów kwaśnych M 12	szt.	4	26,-
39.	Okladziny „Star 25” 300 x 165 x 3,5	szt.	2.700	13,70
40.	Imadła równoległe z ruchem tylnym	szt.	8	432,-
41.	Półmaski z filtrem typ PM 2	szt.	4	156,-

K6167

Gminna Spółdz. „Samopomoc Chłopska”
W DREZDKU,
pow. Strzelce Kraje., woj. zielonogórskie
posiada do upłynnienia poniemiecką
CZYSZCZALNIĘ MECHANICZNĄ
marki „Petkus Super”,
w dobrym stanie i w pełni sprawną.
Cena do uzgodnienia na miejscu.
K8723

Spółdzielnia Pracy „Budowlana”
Gniezno, Dalkoska 2/3
przyjmuje
w ramach luzów produkcyjnych
na I kwartał 1969 roku
ROBOTY
w zakresie malarsstwa budowlanego
i liternictwa — dla ludności, sektora
państwowego i spółdzielczego.
K8916

W dniu 15 listopada 1968 r. zmarła po długotrwałej chorobie
docent JANINA CYGAŃSKA
KADZIDŁOWSKA
artystka - śpiewaczka,
emerytowana pedagog - wokalistka, b. dziekan Wydziału Wokalnego PWMS w Sopocie i Poznaniu, odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi, Odznaką Honorową miasta Poznania i Odznaką Honorową „Za zasługi dla Gdańska”,
o czym zawiadamiając
pogrzebeni w głębokim smutku
CÓRKI, ZIEĆ, WNUK I RODZINA
Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 19 bm. o godz. 13.40 na cmentarzu na Junikowie.
37150g

Dnia 15 listopada 1968 r. zginął tragicznie nasz długoletni pracownik
CZESŁAW NORKIEWICZ
Pogrzeb odbędzie się w dniu 19 listopada 1968 roku na cmentarzu w Kleśczewie, pow. Środa Wlkp.
Rodzinie Zmarłego
SERDECZNE WYRAZY WSPÓŁCZUCIA
składają
DYREKCJA — RADA ZAKŁADOWA
RADA ROBOTNICZA — WSPÓŁPRACOWNICY
Zakładów Mięsnych - Rzeźnia w Poznaniu
K9119

Dnia 15 listopada 1968 r. zmarła
STEFANIA ZIĘTEK
długoletnia i sumienna nasza pracowniczka.
Pogrzeb odbędzie się w dniu 18 bm. o godz. 9 na cmentarzu komunalnym na Junikowie.
Rodzinie Zmarłej
SERDECZNE WSPÓŁCZUCIE SKŁADAJĄ
DYREKCJA — RADA ZAKŁADOWA
PRACOWNICY
Wojewódzkiego Przedz. Hurtu Spożywczego
Hurtownia w Poznaniu
37120g

Dnia 14 listopada 1968 roku zmarł nasz drogi współpracownik i kolega
mgr inż. SERGIUSZ JASTREBOW
wybitny konstruktor obrabiarek, długoletni pracownik biura konstrukcyjnego
Fabryki Obrabiarek H. Cegielski w Poznaniu, odznaczony wieloma nagrodami państwowymi i miasta Poznania.
W Zmarłym tracimy wybitnego specjalistę i serdecznego przyjaciela.
Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, 18 listopada 1968 r. o godz. 14.45 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.
W głębokim żalu pograżeni
WSPÓŁPRACOWNICY
37126g

W dniu 14 listopada 1968 r. zakończyła swój pracowity żywot, opatrzona Sakramentami św., nasza nigdy niezapomniana matka, teściowa, babcia i prababcia, przeżywszy lat 77, 8p.
ANNA STACHOWIAK
z domu JÓZWIAK
Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, dnia 18 bm. o godz. 11.10 z kaplicy cmentarnej na Górczynie.
W smutku pograżeni
CÓRKI z ZIEĆMIAMI, SYN z SYNOWĄ
WNUKI i PRAWNUKI
Poznań, Zakret 4 m. 1.
37136g

†
Dnia 16 listopada 1968 r. odeszła od nas, do ostatnich godzin życia oddana swym najbliższym, nieodżałowanej pamięci matka, babcia i teściowa, przeżywszy lat 82.
ANTONINA BIGOS
Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 19 bm. o godz. 11.20 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.
W głębokim żalu pograżona
CÓRKA z MEŻEM i WNUKAMI
Poznań, Homécourt.
37153g

Dnia 13 listopada 1968 r. zmarł
PROFESOR DR MED.
RYSZARD DRESZER
kierownik Kliniki Psychiatrycznej AM oraz ordynator naszego Szpitala.
Nauka polska straciła wybitnego fachowca, a chorzy sumiennego opiekuna.
RADA ZAKŁADOWA — DYREKCJA
POP PZPR
Szpitala Miejskiego im. J. Strusia
w Poznaniu
K9120

W dniu 14 listopada 1968 r. zmarł nasz kolega
ZBIGNIEW SCHULZ
bramkarz ligowej drużyny KS „Warta”
w latach 1937—1947.
Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, dnia 18 bm. o godz. 13.40 na cmentarzu na Junikowie.
Rodzinie Zmarłego
WYRAZY WSPÓŁCZUCIA SKŁADAJĄ
BYLI PIŁKARZE KS „WARTA”
37089g

†
Dnia 14 listopada 1968 r. odeszła od nas, opatrzona Sakramentami św., nasza droga matka, teściowa, babcia i prababcia, przeżywszy lat 84,
LUDWIK KLUGE
z domu ŚNIADECKA,
I-voto FORMALSKA
Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, dnia 18 bm. o godz. 13.30 na cmentarzu przy ulicy Bluszczej.
W głębokim smutku pograżona
RODZINA
Kopernika 5 m. 15.
37096g

†
Dnia 15 listopada 1968 r. zmarł, opatrzony Sakramentami św., nasz ukochany ojciec, teść i dziadek, przeżywszy lat 75, 8p.
ADAM ANDRZEJEWSKI
Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 19 bm. o godz. 10.30 na cmentarzu na Górczynie.
W głębokim smutku pograżeni
CÓRKA, SYN, SYNOWA, ZIEĆ
i WNUKI
Poznań, Gostyńska 11 m. 3. Luboń.
37138g

Zakład uspołeczniony
ZAKUP
WTRYSKARKI
HYDRAULICZNE
30—70 g wtrysku,
nowe lub używane,
wyłącznie w dobrym
stanie technicznym.
Dopuszczalne są wtryskarki z zamknięciem ręcznym. Oferty należy przysłać: Warszawa, skrytka pocztowa 437.
K8579

Praca
Pania do dziecka natychmiast przyjmie. Matejki 51 m. 4.
37075g
Potrzebny uczeń piekarni. Solińska, Leszno, ul. Wolności 7.
1099p
Przyjmie zaraz uczniów do piekarni — cukierni. Alojzy Biegalski, Leszno, ul. Dzierżyńskiego 5.
1100p

SPÓŁDZIELNIA PRACY
«WIKLINIARKA»
W LUBLINIE, ul. Kowalska 3, telefon 2-47-39
O F E R U J E
DOSTAWY UNIWERSALNYCH
MAT SŁOMIANYCH
Cena zbytu — zł 9 za 1 m².
Cena detaliczna — zł 11,25 za 1 m².
Dostawy wagonowe mat (1.800—2.100 m²) o wymiarach 150 x 200 cm — realizujemy odwrotnie.
K8473

Kupno
Kupię nowy silnik elektryczny 2,2 kW. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 36985g.

Lokale
Zamienię pokój (13 m²) z kuchnią (9 m²), dzielnicą Grunwald, samodzielne liczniki na światło i gaz, wspólne wejście — na podobne lub kawalerkę. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 36994m.

Kupię mieszkanie 3-pokojowe, wyłączone, względnie 1/2 willi, najchętniej dzielnicą Grunwald. Pośrednictwo wyłączone. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 36543gpr.

UWAGA, MIESZKAŃCY MIAST, MIASTECZEK I OSIEDLI
WOJEWÓDZTWA POZNAŃSKIEGO!
Poznańskie Przedsiębiorstwo Surowców Wtórnych, Poznań,
ulica Przemysłowa nr 45,
P O S Z U K U J E:
1. AGENTÓW UMIEJSCOWIONYCH z własnymi lokalami do skupu makulatury na zasadach prowizyjnych.
Wysokość prowizji — 0,35 zł od jednego kilograma. Agent opłaca podatek zryczałtowany w wysokości 5 proc., potrącający przy dostawie makulatury do oddziału skupu.
Agenci umiejscowieni mają prawo do ubezpieczenia.
2. OSÓB z WŁASNYMI POJAZDAMI do wędrownego skupu surowców wtórnych.
Bliższych informacji udziela Dział Handlowy Poznańskiego Przedsiębiorstwa Surowców Wtórnych w Poznaniu, telefon 33-291.
K8729

Nieruchomości
Wojowa, przy tramwaju, 550.000, wpłaty 400.000 zł. Warunek mieszkanie 2-pokojowe z wygodami. Willa 4-pokojowa, stan surowy, zamknięty, na periferiach Poznania — 275.000. Dom 5-pokojowy nadający się na 2-rodzinną, 300.000. Domek 2-pokojowy, 3.600 m² ogrodu — 200.000, poleca Adamski — Poznań, Matejki 33a.
37113g
Tanie sprzedam gospodarstwo 12 ha, zelektryfikowane, własność, ziemia pszenno-buraczana, przy szosie (szkoła, sklepy, poczta, zlewnia, autobus, GRN). Franciszek Woźniak, Niemczyn, pow. Wągrowiec, Poznańskie.
1095p
Sprzedam spiesznie gospodarstwo rolne 15 ha z budynkami, zelektryfikowane (własność). S. Krasny, Wasielewo, poczta Wylatowo, pow. Mogiła.
1102p
Sprzedam gospodarstwo rolne 7 ha. Władysław Luśiewicz, Gulcz, ul. Karpacza 1, pow. Czarnków, woj. poznańskie.
1107p

Zguby
Czarny pudel zaginął — przywłaszczony przez harcerzy wycieczkowników z Poznania, 20 ub. m. w Puszczykowie. Zatrągam przed kupnem. Dutkiewicz.
37071g
Zgubiono prawo jazdy kat. C plus IV nr 825/62, nazwisko Jan Kałużyński, zam. Posadowek k. Lwowa, pow. Nowy Tomys.
1105p

Matrymonialne
Rozwiedziona, lat 39, miła, ładna, pozna kulturalnego pana w celu matrymonialnym. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 1066p.
Panna, lat 48, inteligentna, z miasta powiatowego, własny domek, pozna kulturalnego. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 1090p.

Różne
Oddam w dzierżawę lokal na warsztat w Czerwona-ku. Wiadomość: Poznań, ul. Długa 7 m. 4.
36832g
Pan, który kupił w niedzielę 10 bm. od dziewczynki piekarnię „Dunio” — proszony jest o skontaktowanie się. Poznań, Rolna 42 m. 4.
37055g
Firma szynszyl Kwosek - Foit, Popielów, pow. Opole udziela informacji o zakładaniu hodowli szynszyli.
1101p

Przetargi
Zakłady Mięsne w Gnieźnie, ul. Przy Rzeźni 2 ogłaszają **PRZETARG NIEOGRANICZONY** na wykonanie napraw w roku 1968
ca 500 SZTUK TRANSPORTEROK ALUMINIOWYCH używanych — grubość blachy ca 6 mm, (pojemniki na mięso i wędliny o wym. 640 x 340 x 150 mm).
Przez:
— prostowanie pociąg pojemnika,
— pospawanie pęknięć,
— czyszczenie i opalowanie spawów,
— odciecie uszkodzonych nóg i uchwytów nowych,
— przyspawanie i wykonanie nóg i uchwytów nowych.
Materiał dostarczy wykonawca.
Transporterki aluminiowe przeznaczone do naprawy można obejrzeć w Zakładzie.
W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze oraz prywatne.
Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Przetarg” należy przysłać pod adresem naszych Zakładów w ciągu 10 dni od ukazania się niniejszego ogłoszenia.
Otwarcie ofert nastąpi komisyjnie w siedzibie Zakładu po omawianym terminie.
Zastrzegą się prawo wyboru oferenta oraz unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.
K8799

Zakłady Żywno-Młynarskie „PZZ” w Szamotułach, ul. Dworcowa 17 — ogłaszają **PRZETARG NIEOGRANICZONY** na wykonanie linii napowietrznej WN 15 kV, oświetlenia zewnętrznego oraz stacji trafo, w magazynie „PZZ” Rogoźno.
Termin wykonania — IV kwartał 1968 r.
Dokumentacja techniczna do wglądu oraz ślepe kosztorysy znajdują się w Sekcji Inwestycji.
Oferty należy składać w Sekcji Inwestycji, w terminie 10 dni od daty ukazania się niniejszego ogłoszenia, po czym nastąpi komisyjne ich otwarcie.
Do wzięcia udziału w przetargu zaprasza się przedsiębiorstwa: państwowe, spółdzielcze i prywatne.
Zastrzegą się prawo dowolnego wyboru oferenta, lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.
K8817

Poznańska Fabryka Maszyn i Aparatów Przemysłu Spożywczego Poznań, ul. Węglińska 7/9, tel. 671-131 — ogłasza **PRZETARG** na wykonanie 68 poz. SPRE-ZYN z drutu Ø 0,3 — Ø 10.
W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa: gospodarki uspołecznionej i nieuspołecznionej.
Termin dostawy sprężyn — I kwartał 1969 r. Ry-sunki do wglądu w Dziale Zaopatrzenia, pok. 8.
Przetarg odbędzie się w 7 dniu od ukazania się ogłoszenia w gazecie.
Fabryka zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.
K8705

Dyrekcja Miejskich Hoteli w Poznaniu, przy ulicy Międzywieskiej 23 — **OGŁASZA PRZETARG** na wykonanie **ROBOT REMONTOWYCH** — dekarskich, blacharskich, ciesielskich, oraz zabezpieczających — dachu budynku hotelu Wielkopolska w Poznaniu, przy ul. Czerwonej Armii.
Szacunkowa wartość robót ok. 100.000,— zł. Termin rozpoczęcia prac II kwartał 1969 r. Materiały winien dostarczyć wykonawca.
W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa: państwowe, spółdzielcze i rzemieślnicze.
Oferty w zamkniętych kopertach z napisem: „Przetarg na remont dachu hotelu Wielkopolska” — należy składać w Administracji Miejskich Hoteli Poznań, ul. Grunwaldzka 88, w terminie 7 dni od dnia ukazania się ogłoszenia o przetargu.
Komisyjne otwarcie ofert nastąpi w 8 dni od ukazania się ogłoszenia.
Zastrzegamy sobie prawo dowolnego wyboru oferenta, względnie unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.
K8724

Piłka nożna

I LIGA		
Legia — Odra 3:0 (0:0)		
GKS Katowice — ROW 0:0		
Górniki — Zagłębie S. 4:2 (2:2)		
Polonia Byt. — Pogoń 3:0 (2:0)		
Zagłębie Wałbrz. — Ruch 0:1 (0:1)		
Wisła — Stal Rzeszów 1:0 (1:0)		
Śląsk — Szombierki 0:0		

1. Górnik Z.	13	21	24:6
2. Polonia Byt.	13	17	20:9
3. Legia	12	16	20:9
4. Wisła	13	15	13:16
5. Szombierki	13	13	14:14
6. Stal Rzeszów	13	13	10:16
7. Pogoń	12	12	18:13
8. Ruch	13	12	18:20
9. Zagłębie Sosn.	13	12	19:22
10. Odra	13	11	19:25
11. GKS Katowice	13	10	9:13
12. ROW Rybnik	13	10	12:18
13. Zagłębie W.	13	10	13:20
14. Śląsk Wr.	13	8	8:16

II LIGA		
Zawisza — Górnik Wałbrz. 1:0		
Arkonia — Unia Rac. 1:2		
LKS — Olimpia P-ń 2:1		
Motor — Piast Gliw. 1:0		
Lech P-ń — Start Łódź 2:0		
Górniki Woił. — Hutnik N. H. 1:1		
Cracovia — Gwardia W-wa 1:1		
Unia Tarnów — Garbarnia 2:2		

1. Cracovia	15	20	22:12
2. Gwardia W.	15	19	31:16
3. Garbarnia	15	18	20:18
4. Zawisza Bydg.	15	17	17:11
5. Unia Tarnów	15	17	15:12
6. Unia Rac.	15	17	18:21
7. Górnik Wałbrz.	15	17	17:16
8. Górnik Woił.	15	15	20:20
9. Hutnik N. H.	15	15	19:21
10. Piast Gliw.	15	15	11:14
11. Arkonia Szcz.	15	13	17:15
12. LKS	15	13	14:19
13. Motor Lublin	15	13	13:20
14. Start Łódź	15	12	17:14
15. Olimpia Poznań	15	12	12:24
16. Lech Poznań	15	10	15:25

LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA		
Baltik — Pomorzanie 3:2		
Tur Turek — Gryf Toruń 6:0		
Warta — Lechia 1:1		
Pogoń Barł. — Olimpia Elb. 0:1		
MZKS Gdynia — Gryf Słupsk 7:0		
Polonia Bydg. — Włókniarz 5:0		
Polonia Gd. — Zagłębie K. 2:0		
Flota Gd. — Polonia P-ń 2:2		

1. MZKS Gdynia	15	25	37:9
2. Polonia Bydg.	15	20	31:18
3. Polonia Gd.	15	19	26:14
4. Zagłębie Konin	15	19	25:17
5. Lechia Gd.	15	18	30:7
6. Olimpia Elb.	15	17	24:14
7. Warta	14	14	11:9
8. Baltik Gd.	15	14	18:18
9. Pogoń Barł.	15	14	18:22
10. Polonia P-ń	15	12	13:21
11. Włókniarz	15	12	16:29
12. Gryf Słupsk	14	12	17:32
13. Gryf Toruń	15	11	11:36
14. Tur Turek	15	10	16:22
15. Pomorzanie	14	10	17:31
16. Flota	14	9	10:22

Boks

I LIGA BOKSERSKA		
Legia — Gwardia Łódź 15:3		
Polonia Gd. — Turów 9:11		
Błękitni — ETS Gliwice 14:6		
BBTS — Wybrzeże 14:6		
Gwardia Wr. Gwardia W-wa 7:13		
Hutnik N. H. — Stal St. Wola 11:9		
1. Hutnik N. Huta	16:4	121:79
2. Legia	15:3	118:60
3. Gwardia W-wa	13:5	105:75
4. Turów Bogatynia	11:9	106:94
5. Stal St. Wola	10:10	95:101
6. Gwardia Wrocław	9:9	92:86
7. Gwardia Łódź	9:9	81:95
8. Wybrzeże Gdańsk	8:12	97:101
9. BBTS Bielsko	8:12	85:113
10. Polonia Gdańsk	6:14	97:103
11. Błękitni Kielce	6:14	90:110
12. ETS Gliwice	5:15	65:135

II LIGA		
Carbo Gliw. — Górnik Wesoła 10:3		
Górniki Radlin — Wisła 14:6		
Budowlani Ol. — Bida 11:9		
Gwardia ZG — Olimpia 5:15		
Lublinianka — Moto Jelec 15:5		
Zawisza — TSB Bytom 12:8		
Start Elbl. — Górnik Zag. 16:4		
Gwardia Białystok — Widzew 16:4		
Unia Oświęcim — Sokół Piła 14:6		
Avia — Polonia W-wa 13:7		

dalekopisem

TUNEZJA — ALGERIA 2:1		
W eliminacyjnym meczu do mistrzostw świata piłkarze Tunezji pokonali drużynę Algierii 2:1 (0:1)		

PORAZKA WISŁY W PUCHARZE EUROPY		
W spotkaniu o Puchar Europy, koszykarze krakowskiej Wisły przegrali pierwszy mecz z drużyną Technik Uniwersytetu Stambuł 70:91 (34:40), a mistrzowska drużyna Włoch Oransoda Cantu pokonała luksemburski zespół Black Star Mersch 97:51.		

ZAPASNICZY TURNIEJ JUNIORÓW		
Ogólnopolski zapasniczy turniej juniorów w stylu wolnym zgromadził w Łodzi 87 zawodników. Drużynowo zwyciężyła Łódź-miasto 39 pkt., przed Warszawą-miasto 35 pkt. i Warszawą-województwo 34 pkt. W punktacji klubowej wygrał Budowlani (Łódź) 22 pkt., przed SKS Prądnicką (Kraków) 17,33 pkt.		

DOBRA POSTAWA J. KOWALCZYK		
W drugim dniu międzynarodowych zawodów w jeździe szybkiej na lodzie, rozgrywanych na sztucznym torze w Berlinie, dobrze spisała się reprezentantka Polski J. Kowalczyk. Na dystansie		

REPERTUAR TEATRÓW I KIN, WYKAZ DYŻURÓW, PROGRAMY RADIA I TELEWIZJI, ZAMIESZCZAMY DZIAŁ WYJĄTKOWO WEWNĄTRZ NUMERU — NA STRONIE 6.		
--	--	--

Piłkarze kończą pierwszą rundę

Lech — Start Łódź 2:0 (1:0)

Piłkarze ligowi zakończyli wczoraj pierwszą rundę rozgrywek mistrzowskich. W ekstraklasie jedenastka Górnik potworzyła swą wysoką formę wygrywając 4:2 z Zagłębiem Sosnowiec. Przedownicy II ligi Cracovia i warszawska Gwardia podzieliли się punktami remisując 1:1, a w lidze międzywojewódzkiej gdyni MKKS jeszcze bardziej umocnił się na pozycji lidera odnosząc najwyższe zwycięstwo 7:0, nad Gryfem ze Słupska.

Ponad 1000 wiernych Lechowi kibiców, przybyło na Stadion w Dębnie, aby oglądać spotkanie o mistrzostwo II ligi, w którym piłkarze tego klubu spotkali się ze Startem Łódź. Mimo przenikliwego zimna, zdecydowana większość widzów dotrwała do końcowych minut meczu i gorąco oklaskiwała zwycięstwo poznaniaków w stosunku 2:0. Do przerwy Lech prowadził 1:0.

Warunki rozgrywania tego meczu były anormalne. Na boisku stały wielkie kałuże wody, a w niektórych miejscach leżał jeszcze zmarznięty śnieg. Powodowało to, że piłkarze mieli trudności z utrzymaniem równowagi, a piłka nie

Zwycięstwo i porażka siatkarek Energetyka

W piątek i w niedzielę siatkarki poznńskiego Energetyka, rozegrały dwa spotkania w ramach rozgrywek o mistrzostwo II ligi. Pierwsze z nich z drużyną Len Zyrardów zakończyło się zwycięstwem poznaniaków w stosunku 3:0 (15:6, 15:13, 15:6). Wczoraj natomiast siatkarki Energetyka spotkały się z przedwiośniakami II ligi, ekstraklasie Skry Warszawa. Po długiej bo 5-setowej walce wygrały warszawianki 2:3 (6:15, 15:13, 11:15, 15:10, 5:15). Drużyna Energetyka za prezentowała w obu spotkaniach niezłą formę. Gdyby w meczu z Skry Warszawa poszczególne zawodniczki potrafiły lepiej się skoncentrować to istniała realna szansa na zwycięstwo. Do najlepszych zawodniczek w drużynie Energetyka należały: Jeżewska, Lewandowicz i Gostyńska. (s)

Zapasy

Katowice przed Poznaniem i Warszawą w ogólnopolskim turnieju juniorów

Przez dwa dni trwały w hali POSTIW w Poznaniu walki ogólnopolskiego turnieju zapasniczego juniorów młodszych w stylu klasycznym. Na 135 zgłoszonych zawodników, do pojedynków stawili się 101 zapasników. Reprezentowali oni 12 województw i jedno miasto wydzielone.

Nadspodziewanie korzystnie spisali się młodzi reprezentanci okręgu poznńskiego. W silnej konkurencji zdystansowani zostali jedynie przez okręg katowicki. Drużyna Śląska uzyskała w sumie 41 punktów i zdobyła puchar ufundowany przez WKKFiT. Zespół Poznania zebrał 27,5 pkt., za co otrzymał puchar ofiarowany przez redakcję „Głosu Wielkopolskiego”. Następne miejsca w kolejności uzyskali: Warszawa — 24,33, Wrocław — miasto — 24, Wrocław — województwo — 23 i Łódź — 16,8 pkt.

W punktacji klubowej miejsca od 1 do 6 zdobyli: Pafawag — Wrocław 24 pkt., Siła — Katowice 19, Cybina — Poznań 13, AKS — Chorzów 13,5, Elektryczność W-wa i LZS Strzelin (Szczecin) po 12 pkt.

Oto zdobywcy trzech pierwszych miejsc w poszczególnych wagach: do 48 kg — A. Sznicer (Wrocław), A. Magiera (Kielce), W. Baranowski (Warta Poznań); do 52 kg — W. Krzyżak (Cybina Poznań), J. Kaleta (Katowice), K. Helminiak (Gdańsk); do 56 kg — Z. Domałowski (Katowice), J. Sznicer (Gdańsk), K. Nycel (Wrocław); do 60 kg — A. Supton (W-wa), K. Orlik (Wrocław), S. Gawle (Wrocław); do 65 kg — M. Szymski (Katowice), H. Skrzycki (Wrocław), A. Baś (Łódź); do 70 kg — M. Pillarczyk (Kraków), S. Sawicki (Chorzów), A. Kurasiewicz (W-wa); do 75 kg — J. Bolewski (Zielona Góra), R. Sitko (Bydgoszcz), W. Kaczmarek (Warta Poznań); do 81 kg — H. Lanczowski (Wrocław), A. Niepsuż (Łódź), R. Hordyniec (Katowice), 5. M. Maliński (Warta Poznań); do 87 kg — M. Niemiec (Kraków), Z. Zduńczyk (Gdańsk), T. Radziszewski (Katowice), 5. J. Graczyk (Cybina Poznań); powyżej 87 kg — M. Galiński (Wrocław), A. Michalski (W-wa), R. Przybylski (Warta Poznań).

Turniej był przeprowadzony bardzo sprawnie. (p)

Sukces szachistów Poczłowca

W Poznaniu rozegrany został wczoraj turniej zapasniczy o mistrzostwo I ligi w stylu klasycznym. Swarzędzka Unia przegrała oba mecze: z Spójnią Gdańsk 5,0:5,2 i Wisłoką Dębica 5,5:7,5. W pozostałych meczach: GKS Katowice — Spójnia Gdańsk 3,5:4,5, Wisłoka — GKS Katowice 4,75:3,75.

A oto wyniki turnieju rozegranego w Mysłowicach: Siła Mysłowice — Gwardia Warszawa 5:4, Siła — Unia Racibórz 4,75:2,75, Legia Warszawa — Unia 7:1,5, Legia — Gwardia 4,75:1,5.

Z pozostałych meczów warto onotować kolejne zwycięstwo WKSZ „64” Wrocław tym razem nad zespołem KKSz Kraków 6:1 (1).

zawsze trafiała do adresata. Jednak mimo tych trudności, mecz był ciekawy i interesujący. Oba zespoły starały się w miarę możliwości prowadzić szybką grę, stosując najczęstszą taktykę podania do swoich napadów. Ten system gry był najlepszy w tak niesprzyjających warunkach. Wszelkiego rodzaju krótkie podania czy próby „kiwania” przeciwnika, kończyły się najczęściej fiaskiem.

Piłkarze Lecha już od pierwszych minut uzyskali lekką przewagę. Kilkakrotnie atakowali bramkę Startu i już w piątą minutę zdobyli pierwszego gola dla swoich barw. Bramkę tę strzelił Napierała, który będąc na polu karnym w okolicy „jedenastki”, przejął podanie Jakubowskiego i natychmiast silnym strzałem skierował piłkę do siatki. W następnych minutach gra nieco wyrównała się i napastnicy Startu również zaczęli zagrażać bramce przeciwników. Jednak obrona kolejno była zawsze na posterunku. Niewatpliwie obrona Lecha, należała wczoraj do najsilniejszych formacji tego zespołu.

Po zmianie stron sytuacja nie uległa zmianie. To jedna z drużyn usiłowała dotrzeć na pole bramkowe przeciwnika z tym jednak, że Lechowi udawało się to częściej. Jeżeli w tym okresie wy nie uległ zmianie, na korzyść gospodarzy, to przede wszystkim zasługa obu bramkarzy Startu, którzy popisali się kilkoma bardzo efektywnymi i wręcz ryzykownymi interwencjami. W jednej z nich bramkarz Startu Kuś, doznał dość poważnej kontuzji i został przeniesiony z boiska. Zastąpił go rezerwowi Grzeszczak.

Kiedy pierwszy kibice zaczęli już powoli opuszczać stadion, Lech został już drugą bramką. Tym razem strzelił J. Jakubowski z odległości około 16 m. Piłka bita była tak silnie,

że bramkarz wypuścił ją z rąk i wpadła ona do bramki. W ostatniej minucie lodzianie mieli okazję poprawić niekorzystny dla nich rezultat, ale Polowczyk przystojnie wybił piłkę głową z pustej bramki.

Nie mieli szczęścia piłkarze Warty

W spotkaniu o mistrzostwo ligi międzywojewódzkiej piłkarze poznńskiego Warty zremisowali z Lechią Gdańsk 1:1. Do przerwy wynik brzmiał 0:0. „Zieloni” mogli mówić o dużym pechu. Przez całe spotkanie byli zespołem zdecydowanie lepszym, oddali na bramkę przeciwnika kilkanaście groźnych strzałów i zdobyli tylko 1 punkt. Już w 20 min. gry poznaniacy mieli kapitalną okazję strzelić pierwszą bramkę, ale „bomba” Stanisławskiego trafiła w poprzeczkę i wyszła w pole. Duże słowa uznania należą się bramkarzowi Lechii — Burzyńskiemu, który kilka razy interweniował w trudnych sytuacjach.

Bramkę dla Warty zdobył w 75 min. pięknym strzałem Zawadzki. Z około 25 metrów trafił prosto w „okienko”. Kiedy wydawało się, że Warta zostanie zwycięzcą tego spotkania na pół minuty przed końcem meczu, Hartman wykorzystując błąd obrony „Zielonych” strzelił wyrównującą bramkę. (s)

Boks

Mistrzowie Polski juniorów

W Katowicach zakończyły się indywidualne mistrzostwa Polski juniorów w boksie. W finale walczyli dwóch reprezentantów Poznania. W wadze koguciej Kędziński wygrał z Cichowłosem (Warszawa) a w półśredniej Stachowiak przegrał z Kanią (Łódź). W pozostałych wagach mistrzami Polski zostali Krampa (Bydgoszcz), Gotfrýd (Rzeszów), Sobczak (Łódź), Osztab (Rzeszów), Mania (Gdańsk), Wierczokowski (Warszawa), Zieliński (Białystok), Kotłarski (Katowice), Jaroszewski (Bydgoszcz).

Gimnastyczki Energetyka zdobyły puchar PZG

W hali zakopiańskiego OPO zakończyły się ogólnopolskie zawody w gimnastyce artystycznej o puchar Polskiego Związku Gimnastyki. Impreza, zgromadziła całą krajową czołówkę.

W konkurencji pucharowej pięć na walkę stoczyły zawodniczki Energetyka Poznań i AZS Warszawa. Drużyna Energetyka, która przewodziła Grażyna Bojarska, była najbardziej wyrównana i jej przypadło zaszczytne zwycięstwo.

WYNIKI DRUŻYNOWE		
1. KS Energetyka (Poznań)	—	110,833 pkt.
2. AZS I (Warszawa)	109,600	„
3. KS Start (Gdynia)	108,699	„
4. SKS Warszawianka	107,865	„
5. AZS II (Warszawa)	106,098	„
6. Warszawianka II	104,898	„

WYNIKI INDYWIDUALNE (klasa mistrzowska)		
1. Żywilla Florkowska-AZS (Warszawa)	—	37,933
2. Grażyna Bojarska — Energetyka (Poznań)	37,600	„
3. Krystyna Seroka — Start (Gdynia)	36,367	„

KLASA PIERWSZA		
1. Grażyna Szóstak — Energetyka (Poznań)	36,800	„
2. Alicja Syndler — Start (Gdynia)	36,432	„
3. Maria Pieniążek — Warszawianka	35,899	„

(o-za)

Nowe kierownictwo wielkopolskiej kultury fizycznej

złożonej przez wiceprzewodniczącego Alfreda Maleckiego, przygotowania do obu imprez rozpoczęły się już w roku ubiegłym. Przykłada się do nich bardzo dużą wagę, gdyż przyszlóroczna spartakiada będzie jedną z centralnych uroczystości 25-lecia Polski Ludowej stanowić ma aktualny przegląd dorobku w szkoleniu sportowym młodzieży, a równocześnie — pierwszy etap selekcji młodych talentów do reprezentacji na Igrzyska Olimpijskie w roku 1972 w Monachium.

Wielkopolskie Igrzyska Młodzieży odbywać się będą w dniach od 30 maja do 1 czerwca we wszystkich konkurencjach objętych programem Spartakiady Centralnej.

Centralna Spartakiada Młodzieży odbędzie się równocześnie

Pożegnania Teresy Ostaszkiej

Bogatą i pełną sukcesów karierę sportową zakończyła koszykarka Olimpii — Teresa Ostaszk. W 1952 roku rozpoczęła grę w koszykówkę. Przez wiele lat była jedną z najlepszych zawodniczek w kraju. 106 razy grała w reprezentacji państwowej, jest Zasłużoną Mistrzynią Sportu. Serdeczne pożegnania Teresy Ostaszkiej odbyło się przed meczem Olimpii z krakowską Wisłą. Na zdjęciu Teresa Ostaszk otrzymuje od trenera Eugeniusza Dylewicz pamiątkową piłkę.

Fot. — R. Kitzmann

I liga koszykarek

Zwycięstwo Olimpii nad Koroną

Po piątkowej porażce z Wisłą Kraków, koszykarki poznńskiego Olimpii, pokonały w meczu o mistrzostwo I ligi zespół Korony Kraków 54:41. Do przerwy prowadziły poznaniaczki 35:23.

I LIGA MEŻCZYŹN

Polonia W-wa — Sparta N. Huta	81:56 (43:30)
Wybrzeże Gd. — Lech Poznań	75:63 (37:28)
AZS W-wa — Korona 75:51 (39:23)	
AZS Tor. — Śląsk Wr. 44:76 (17:29)	
AZS Toruń — Lech 82:63 (36:29)	
Wybrzeże — Śląsk 49:51 (27:18)	
AZS W-wa — Sparta N. Huta	73:59 (36:31)
Legia — Lublinianka 102:79 (52:25)	

Koszykówka II liga

AZS — LECHIA Z. GÓRA 85:72	
Koszykarze poznńskiego AZS-u nie mieli większych trudności z rozstrzygnięciem tego spotkania na swoją korzyść, ale w sumie ich gra nie była najlepsza. Okresami grali bardzo nieważnie, wręcz nonszalancko. Odnosi się to przede wszystkim do obrony. Nic więc dziwnego, że nie najlepiej wyszko-	

leni koszykarze z Zielonej Góry potrafili zdobyć aż 72 pkt.

Pierwszą połowę wygrał AZS 39:23. Po zmianie stron poznaniacy widząc swoją wyraźną przewagę znacznie zwolnili tempo i skutkiem był taki, że drugą połowę wygrali różnicą zaledwie 3 pkt. Dla AZS-u najwięcej punktów zdobyli: Geleta i Walkowiak po 17, a dla Lechii: Lychman — 24. (s)

Spójnia Gdańsk — Wisła 45:47 (26:25).

OLIMPIA — SPOJNIA GD. 67:80

Kiedy koszykarze gdańskiej Spójni prowadzili do przerwy różnicą 5 pkt., wydawało się, że poznaniacy mają jeszcze szanse na zwycięstwo. Jednak w drugiej połowie zagraли oni słabiej w obronie i przeciwnicy wykorzystując każdy błąd Olimpii powiększyli przewagę.

Drużyna gospodarzy bardzo nam się podobała, ale tylko w pierwszej połowie. Wtedy przeprowadzili oni kilka efektywnych akcji ofensywnych, zainicjowanych przez dobrze kierującą grą swoich kolegów — Sikorę. Niestety i w tym okresie nie zawsze obrona poznaniaków była skonsolidowana. Nie potrafili oni przeszkodzić najlepszym strzelcom Spójni — Tomaszewskiemu, który zdobył 34 pkt. Dla Olimpii najwięcej koszy uzyskał Pieczyński — 23 pkt. (s)

STAL OSTROW — WIDZEW Ł. 76:69

Koszyki

12, 18, 20, 30, 45 dodatkowa 5

Toto-Lotek

6, 16, 21, 30, 40, 47 dodatkowa 24

nie w dwóch miastach: Wrocławiu i Poznaniu. Mimo podziału dyscyplin liczba młodzieży, startującej w Poznaniu pobije wszelkie dotychczasowe rekordy uczestnictwa w tego rodzaju imprezach, organizowanych w Wielkopolsce. Nad przygotowaniem i sprawnym przebiegiem obu spartakiad czuwać będzie komitet organizacyjny, w którego skład wchodzi najbardziej doświadczeni działacze z całego województwa. Wstępny skład osobowy komitetu ustalił już WKKFiT na swym sobotnim posiedzeniu.

Reprezentujący prezydja rad narodowych wiceprzewodniczący W. Stefanowski podkre